

உ

கடவுள் துணை.

மதுரைத்தமிழாசிரியர் மாக்காயனார்மாணக்கர்

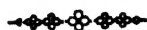
க ணி மே த ர வி ய ா ர்

அருளிச்செய்த

திணைமாலே நூற்றைம்பது

மூலமும் உரையும்

[இரண்டாம் பதிப்பு.]

சேதுஸம்ஸ்தான வித்வானும்

“சேந்தமிழ்”ப் பத்திராசிரியருமான

ரா. இராகவையங்காரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

“சேந்தமிழ்”ப் பிரசுரம்.—அ.

மதுரை :

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

—
1927.

— PMSI —

* இவ்வெண்பா, “நாலடி நான்மணி நானுற்ப டைத்திணைமுப், பால்கடுகு கோவை பழமொழி—மாமூல, மின்னிலைய காஞ்சியட னேவாதி யென்பவே, நன்னிலைய தாகுந் தணக்கு” என ஆழ்வார்கிறுந்கரியிற் கிடைத்த பழையதோர் திருக்குறளுரையேட்டுமுகத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பாடத்து ஐந்திணை பெண்பது ஐந்து திணைநூல்கள் என்க; அவை ஐந்திணையடபது முதலிய நான்கும் கைநிலையும் ஆம். “இன்னிலையகாஞ்சியோடேலாதி யென்பது உன்; கைநிலையமாகுங்கணக்கு” என்று பின்னர்க்கிடைத்தபிரதிபி லுள்ளது.

வெண்ணத் தொகையு மங்கை பெண்பெறி
 னென்னது சீழ்க்கணக் கெனவுங் கொணவே"

"ஐம்பது முதல் வைந்து நீரு
 வைகைப் பாலும் பொருனெறி மரபீற்
 குருகுச்சப் புகைது மேற்கணக் காகும்"

"அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
 யதம்பொரு ளின்ப மருக்கி யங்கத்
 திறம்பட வுணர்ப்பது சீழ்க்கணக் காகும்"

வரும் பன்னிருபாட்டியிற்குத் திரக்களா லுணர்க. சீழ்க்கணக்கிற்கு
 ன்பாலையுன்றி அ த னி ன மும் ியும், என்பது முதலொழிக்
 ரியில் "ஆர்கலி யிலகத் துமங்கயா கேல்லா—மோதலிற் சிறந்தன்
 முத்த முடைகம்" என வெண்செந்துறை வந்தவாற்றா னறிக. மேற்
 க்கிறதே "ஐம்பது முதல் வைந்து நீரு" எனவும் "பதிற்றைந்
 தி பதிற்றைம்ப தீரு" எனவும் இறுதி மகிழ்கும் பெருமைக்கும்
 வரையறைகறிக "சீழ்க்கணக்கிற்கு" "அவ்வுகை யெண்ணெயின்"
 வும் "அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி" எனவும் ஒதினமையிற்
 கணக்குச் சிறப்பின்மை ஐம்பதிற்குறைந்தும், ஐந்துநிறி யிக்கும்
 மொனக் கொள்க இனிபது, இன்னு களவுழி, தார் நான்கும் ஐம்பதிற
 மந்துவந்தன மூப்பால் ஐந்துநிறின் மிக்ருவந்தது. இக்கிழக்
 த்ருதால்கொளே தாய்பனுவல் என்னும்பெயரற் கூறுவர் எனவும்,
 வு அறம்பொரு ளின்பமென்னு முந்தற்து, மிலக்கணஞ்சொல்லுவ
 றவும், வெறிதட்டியை அவையன்றியுந் தா ஆய்ச்செல்வது முண்
 னவும், இச்செய்ப்புட்கள் அடிநிமிராத இரண்டடிமுதல் ஆறடியுறதி
 வருவன எனவும், அனவ எழுத்தினாகக் கருட்டாது சில எழுத்
 துவருவன எனவும், அவை யெண்ணுச்சுருகிச் சிலவாகவருவன
 வும், "வணப்பியுறவே" என்னுஞ்செய்யுளிபாருகதிகத் தப் பொ
 ாரும், நச்சினர்க்கினியரும் உரைததவாற்றா னுணர்க்கொள்க
 க்ருகை மொழியற் றுபபனுவலோ-உமமைதானே படிநிமிர் விசிறே"
 த, தொல்காப்பியருந்நியே போற்றி இப்பன்னி பாட்டியற்கண்ணும்,
 டிநிமிர் வில்லாச் செய்யுட் டொகுதி", எனக் கூறிபது உவ் கண்க.
 சீழ்க்கணக்குதல்கொல்லாம வெண்பாலான் முடிந்தன என்பது
 னக் எனக்குக்கடைத்துள்ள சீழ்க்கணக்குப் பழைய "வட்டிலுள்ள,

* இவ்வேடு மதுகாரபனெந்தல் வித்துவான் சீகனையாமி ஐயரவர்க
 உயது. சென்னையிலுள்ள யாழ்ப்பாணம் ஸ்வாமியாதபண்டிதரவர்கள் என்
 வியற் கிடைத்தது.

மாப்பழை கொள்ளும் மாக்கடற் றாக்கரித்து
பாற்படுத்த தென்றமிழின் பாணந்தின்—வாய்ப்புடைத்தாய்ப்
புண்பாய் துரைத்த பதினெட்டிக் கீழ்க்கணக்கும்
வெண்பாவின் பாதுகாத்தார் யிக்கு."

என்னும் வெண்பாவா னறியப்படுகின்றது. இவ்வாட்டுப்பிரதி யி னிதழி யில் "பதினெண்கீழ்க்கணக்குமாய்யாட்டுநகடாடு" என்று வகையி பட்டுள்ளது. இத்தொண்குறு வகை வகுமுது:—

க. சைரமுருவர் ஈர்ப்பு	௪00
உ. விளம்பிரகஞர் ஈர்ப்புமணி	௪00
உ. கபிலர் இன்னு	௪00
ச. பூதகுசந்தனார் இனியவை	௪00
ஞ. மதுரைக் கண்ணகச்சுத்தனார்	௪00
சு. பொய்கையார் களவழி	௪00
எ. மாறன்பொறைபனார் ஐக்கிண	௪00
ய. முவரதியார் ஐக்கிண	௪00
க. சாததந்தையார்மகனார் கண்ணம்பூதனார் திண்பொழி	௪00
கௌ. மதுரைத் தமிழ்ச்சிறியர் மகத்தையனார் மாணக்கர்	௪00
கண்ணமநாயகியார் திண்பொழி	௪00
கக. திருவள்ளுவர் முப்பாள்	௪௦௦
கஉ. கண்ணதனார் திரிபுகம்	௪00
கஉ. பெருவாய்க்குமுள்ளியார் ஆதாரக்குறாவை	௪00
கச. முன்துறைப்பனார்பனார் பழமொழி	௪00
கடு. மாக்காரியாச்சன் சிறையஞ்சமுனம்	௪00
கக. மதுரைக் கட்டையர் முதலொழிக்காஞ்சி	௪00
கஎ. மதுரைத் தமிழ்ச்சிறியர் மகத்தையனார் மாணக்கர்	} ௪0
கண்ணமநாயகியார் திண்பொழி	
கஅ. மதுரைத் தமிழ்ச்சிறியர் மகத்தையனார் மாணக்கர்	} ௪0
கண்ணமநாயகியார் திண்பொழி	

இங்குக் காட்டிய வகைகொண்டு திணைமாலையாற்றைப்பது கீழ்க் கணக்குநூல்களு ளொன்றாதலும், இந்நூல் ஏலாதிநூல்செய்த கணி மேதாவியாராற் செய்யப்பட்டதென்பதும், அவர் மதுரைத் தமிழா சிரியர் மாக்காயனார்மாணாக்கரென்பதும் உணரப்படும். அகத்திணை ஒழுங்கிணையுடைய நூற்றைம்பதுவெண்பாக்களுக்குக்குறையானு மிகுதலாற் திணைமாலையாற்றைம்பதெனப் பெயர்சிந்ததாகும். ஏலாதி நூலுள்,

“இல்லறநா லேற்ற தறவறநா லேயுங்காற்
சொல்லறநூல் சொர்வின்றித் தொக்குரைத்து—நல்ல
வணிமேதை யாய்நல்ல வீட்டு நெறியுங்
கணிமேதை செய்தான் கலந்து”

என ஓர் சிறப்புப்பாயிரங் காணப்படுதலாற் கணிமேதாளியார் இல்லற வின்பப்பகுதிபற்றி நூல்செய்தமை புலப்படுகின்றது. அந்நூல் இஃ தாகும். இந்நூலுட் டிணைவைப்புமுறை குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலை, முல்லை, மருதம் என வுள்ளது. உச்சிமேற்புலவர்கொணச்சினுர்க்கனிபர் தொல்காப்பிய வுரைக்கட் பலசித்ததும் இந்நூலை எடுத்ததுக்காட்டிச் சேபலாணிதன் பழமையும் பெருமையும் கன்குணாலாகும் ஆளுடைய வடிகள் தம் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையரில் இந்நூற் சொல்லும் பொரு ளும் எடுத்தாளுகல் இந்நூல் அக-ஆம் பாட்டையும் அதுங் கீழ்க் குறிப்பையும் நோக்கித் தெளிந்துகொள்க. இந்நூலுட் “கோடாப் புகழ்மறன் கூட லீனடாளை” (ச) என வருவதுகொண்டு இவ்வாசிரியர் பாண்டியனிடத்தும் அவனுடைய கூடற்பதியிடத்தும் அனபுள்ளவ ரென்று கணியலாகும். இந்நூற்குப் பழையவுரை கஉந-ம் பாடல் வரையே பூர்ணபாக வுள்ளது. இவ்வுரை மிகவு மினியதோர் பொழிப் புரையாகும். அகத்திணைபற்றிய பெருநூற்பொருள்களை எளிதி லறி தற்கு இக்கீழ்க்காணக்கின்ன அகத்திணைபற்றியுள்ள திணைநூல்கள் இன்றியமையாதனவாத லொருதலை கீழ்க்கணக்கின்பாற்பட்டவற்றுள் இன்னும் அச்சிடப்படாதனவும் இத்தமிழ்ச்சங்கவாயிலாக விரைவில் வெளியிடலாகும்.

இவ்வணம்,

ரா. இராகவையங்கார்.

— (1927)

கடவுள்துணை.

கணிமேதாவி யார்

அருளிச்செய்த

திணைமாலே நூற்றைம்பது

முலமும் உரையும்.

—❦❦❦❦❦❦❦❦—

க.-குறிஞ்சி.

க. நறைபாடர் சாந்த மறவெறிந்து நாளா

லுறைபெய்திந், வளித்தெய்து மேனற்—பிறையெதிர்த்த
தாமலாபொல் வாண்முதத்துத் தாழ்த்துமலீர் காணீரோ
மோமலா போந்தன வீண்டு.

என்றது தலைமகளுந் தோழியும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்று
தலைமகன் தோழியை மதியுடம்படுத்தது.

இதன் பொருள். நறைக்கொடி படர்ந்துயர்ந்த சந்தனங்களை அற
வெட்டி கல்லகாரால் மலையெய்யுங்காலத்தையெற்றுக்கொண்டு வித்தி
முதிர்ந்த ஏனலிந்தப் பிறையை யேற்றுக்கொண்டதொரு தாமரைமல
ரைப்போலும் வாண்முத்தையும் தாழ்த்தகுழலையும் உடையீர்! கண்டிலீரோ?
ஏவுண்டமரை போந்தனவற்றை இவ்விடத்து என்றவாறு. (க)

உ. †சுள்ளி சுனைநிலஞ் சோபா லிகைசெயலை

யள்ளி யளகஞ்சின் மேலாய்ந்து—தெள்ளி

‘நறைபாந்த சாந்தம்’ எனவும் பாடம். “இது மதியுடம்படுத்தது; இது
முதற்பொருளின்றி வந்த குறிஞ்சி” எனவுரைத்து, (தொல். பொருள்.
அகத், ௩) இதனை “ஊரும் பெயரும் கெடுதியும் பிறவு, நீரிற் குறிப்பி
னிரம்பக் கூறித், தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும்” (தொல், பொ, கள, ௧௧)
என்புழிக் கெடுதிவினையதற்கு உதாரணங்காட்டினார் நச்சினூக்கினியர்.

† “இது களிற்றிடையுதவி கூறிற்று” எனவுரைத்து (தொல், பொ,
கள. உரு) இதனை ஏதிட்டிற்கு உதாரணங்காட்டி, “இதனுள் அளகத்தின்
மேலாய்ந்து எனவே பூத்தந்தமை கூறினான்” என்றார் நச்சினூக்கினியர்;
(ஊ, ஊ, பொரு, ௧௩). ஏதிடு-ஒருவன் களிறும் புலியும் நாயும் போல்வன
காத்து எம்மைக் கைக்கொண்டான் எனவும், பூத்தந்தான் தழைத்தந்தான் எனவும்
இவைமுதலிய சாரணமிட்டுணர்த்தல் என்பர்.

யிதணுற் கடினெடுங்கா வீரங்கடா யானே

யுதணுற் கடிந்தா னான்.

எ-து தோழி சேவிலிக்கு அறத்தோடுநின்றது.

இ-ள். நறவமலரையுஞ் சனைமலலரையும், அசோகமலரையும் கொய்கு முடித்து நிமைகா குடிவினமேலே ஆராய்து புனைவதுஞ்செய்து பின்னொரு நாட் ஸெய்து பாணற் காலகமயாத நாவகடாயானையை மொட்டமபாற கடிந்து உட்குத்ம் இப்பெற்றி யுதவிசெய்தான் ஒருவனுளான், எ-று. (உ)

ந. டசாந்த மெறிந்துநடக சாரற் சிறுநினைச்
சாந்த மெறிந்த விதண்பினைச்—சாந்தங்
கமழக் கிளிகடியுங் கார்மாரி லனனா
ளிபிழக் கிளியெநா வந்தது.

எ-து பகர்த்துறிகண் வந்த தலைமகனைக்க னுடு தோழி சேறிப் பறிவுறியது.

இ-ள். சத்தனங்களை வெட்டுமுதகுத சாரலின் னன் வித்திய வனலின்கட் படிந்த கிளிகளைச் சந்தனங்க் க காலா எறிந்து செய்த பாண்மினசயிருந்து பூசிய சந்தம எவகும் பார்த்துமழ வலாவித கடினெடு கார்ம்பிலன்னாள் தான் வாய்திறந்து ஆயோ என்றியம்புதலாற் நமமினமென்று கிளிகள் ஆர்த்துப் போகா; எ-று.

‘சாத்தமறைத்தவிதன்’ என்று பாடலோடுச் சந்தனத் தனையான் மறைத்த இதண் என்பாரு நூள் (க)

ச. டிகோடாப் புகழ்மாறை கூடலுனையானே
யாடா வடகூழும் காணைபொர் வாடாக்
கருங்கொல்வன மன்னர் கலம்புக்க கொல்லோ
மருங்குல்கொம் பன்னான் மயிர்.

எ-து தலைமகள் இம்சேறிந்தகாலத்துப் புனத்தின்கண்வந்த தலை மகள் தலைமகளைக் காணுது ஆற்றுகுபெயர்கின்றன் சொல்லியது.

↓ ‘இது பிறரைக் காத்தற்கு இவ்வொன்ச் செறிப்பறிவுறியது’ என்று நச்சுநார்க்கிண்பரும் (தல் பொ, சன, உரு.).

↓ இதுனைப் ‘பரிவுற்றமெலியினும்’ எனபதற்குதாரணங் காட்டினார் நசினுர்க்கினியர் (கே, கே, கே; உரு.).

இ-ள். கோடாத புகழையுடைய மாறன் மதுரையினையாளை அடாத பண்ணையுஞ் காண்கின்றிலேன; பேரின்கண் வாடாத கருங்கொற்றெழிலையுடைய வேல்மன்னர் அணிகலமாகிய முடிகூடின கொல்லோ! இடையாற் கொம்பையனை பாள் மயிர்கள்; எ-று.

ஆடாவடகு என்று விளையாட்டிற்கு வெளிப்படையிலே யென்னும் அலங்காரத்தாற் பெயராயிற்று. அடா என்பதனை ஆடா என்று நீட்டியது. மன்னர் கலம் என்பது மன்னரணியும் மணிமுடியாதலான் முடியின்பெயராத் கூந்தற் குச் சேர்த்தி முடிகூடிற்றுக் கொல்லோ என்றதாகக் கொள்க. (ச)

நு. வினை வினையச் செல்வம் விளையுபோ னீடாப்

*புனைவினையு நாடுமண்ணப் பாதத்தி—நினைவினைய

மைபார் தடங்கண் மயிலன்னப் தீத்திணி

கையார் பிரிந்ததல் காண்.

எ-து தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவா ளாய்த் தோழிசேறிப்பறிவுறியது.

இ-ள். கோடாத பனை யென்னு மளவுபோன்ற அளவினையுடைய இன்ப விளைவினை நாடுமண்ணியிருப் ப அதற்குடையுருக, கல்லினை விளையச் செல்வம் விளைவது போலப் பாதத்தின் கட் டினைவிளைதலான, மைபார் தடங்கண் மயிலன்னப்! நினைக்காய் நாடுசொல்லி கேட்கையார நம்மை இங்குநின்றும் பிரிவித்தலைப் பாராய்; எ-று. (இ)

கூ. மாலை மாண்ட சுகிலுமிழ்வு தொத்தருமி

மாலை மால்வரை நாட்டேகண்—மீ மாலை

காயும்வேற் கண்ணுள் கணையிருளி நீவா

வாயுமோ மன்றீ யாய்.

எ-து இரவுக்குறிவேண்டிய தலைமகற்குத் தோழி மறுத்துச் சொல்லியது

இ-ள். மிக்க நிலைமையினால் மாட்சிமைப்பட்ட வெண்ணிலையுமிழ்வுது போல, அருவிகள் மயங்கி நின்ற நிலைமையினால்தானே! கேளாய்! கறுயலில் மலர்க்கோ வெகுளாகின்ற வெண்போன்றகண்ணா, செறிந்த இருளினகண் நீவா, நின்கி வடயுழிவலாமை ஆராயவல்லீனா; மன்னமயாகப்பாராய் எ-று

பனையளவு எனவும், † மடகல்லாய் எனவும் பாடம்.

‡ இஃது இவ்வொழுங்கத்தினை வேறுவைக் கெட்டுறெ ரத் தலைவிக்குத் கூற யது எனறார் நச்சுஞர்மகனியரும. (தொல், பொ, ௧௭, ௨௩).

§ 'மாலைம' எனவும் பாடம்.

எ. கறிவளர் பூஞ்சாரற் கைந்நாகம் பார்த்து
நெறிவளர் நீள்வேங்கை கொட்டி—முறிவளிர்
நன்மலை நாட விரவரின வாழாரா
னன்மலை நாடன் மகன்.

(இதுவுமது.

இ-ள். மிகு படர்கின்ற பூஞ்சாரலிளகட் கொட்டி வய நன்மலைப் பார்த்து வழியின்கண் வளங்கின்ற பெருமபுலியை நன்றி முறிவில்கண் நவிரிற் தளிர்வளர்கின்ற நன்மலைநாட்! நன்மலைநாடன்கள் வாழாள்; எ-று. (அ)

அ. இவட்காயி னைவனங் காலை மடுத்த
திவட்காயிற் செநதினைகா ரேன—இவட்காயி
னெண்ணுவா லேத்திரன் மத்தான்றோ லென்றாகொல்
கண்ணுவாற் காமன் உணை.

எ-து பின்னிலுழையாதுநின்ற தலைமகள் றேழியை மதியுடம்படுத்தது.

இ-ள். அவ்விடத்து வருவேனாயின் நினக்கு விவனங்காவலமைத்தது; இவ்விடத்தின்கண் வருவேனாயிற் செநதினையுஞ் செநிற் பசுநினைபும் காத்தலே அமைத்தது; ஆதலான் எனக்கொரு மறமாறற நாயகியில்; நின்குழியாகிய இவட்காயிற் காமன் அமபு பிந்தெனதுளவால், அவற்று எரிநடைம் பினைக் கண்ணகக்கொடுத்தானகொல்லோ! நின்குழிக்குக் கண்கள் காமன்களை யுளவால், என்னுயிர்க்கு என்னுகொல்லோ! எ-று. (அ)

க. வஞ்சமே பென்னும் வகைத்தாலோர் மாநினுய்த்
தஞ்சந் தமிழனுய்ச் சென்றேனென்—நெஞ்சை
நலங்கொண்டார் பூங்குழலா னன்றையத் தாறென்
நலங்கொண்டாள் கொண்டா விடம்.

எ-து பாங்குறித்த தலைமகள் தலைமகனைக் கண்டபகைகூறித் தன்னுற்றுமைமீதுதி சொல்லியது.

இ-ள். மாயமே பென்று சொல்லப்படுந் தனையதால்! ஒருமாவினை வினாவி யா நினைவினைநீங்கித் தனியே எளியேனாய்ச் சென்றேன: சென்ற விடத்து நலங்கொண்டி டினைந்த பூங்குழலையுடையான் மிகவுந் தன்னுயத்தின்கண் அன்று என் வென்றியைமொல்லாவ மொண்டு எவனெஞ்சத்தைத் தனக்கிட மாய்க் கொண்டான்; எ-று. (க)

க0. கருவிரற் செம்முக வெண்பற்குன் மந்தி
பருவிரலாற் பைஞ்சுனைநீர் தூஉய்ப்—பெருவரைமேற்
தேன்றேவர்க் *கோக்கு மலைநாட வாரலோ
வான்றேவர் கொட்கும் வழி.

எ-து தோழி நெறிவிலக்கியது.

இ-ள். கருவிரலினையுஞ் செம்முகத்தினையும் வெண்பல்லினையுமுடைய
சூன்மந்தி தன் பெரியவிரலானே பைஞ்சுனையினீரைத்தூவிப் பெருவரையின்
மேலே வைத்த தேம்பொருள்களைத் தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் மலைநாடனே!
வாராதொழிவாயாக; தேவர்கள் திரிதரும் வழியாம்; எ-று. (க0)

கக. கரவில் வளமலைக் கல்லருவி நாட
வரவில் வலியா யொருநீ—யிரளின்
வழிகடா ஞால வரவரிய வார
வழிகடா யானே யெதிர்.

(இதுவுமது.

இ-ள். பழுதில்லாத வளம்பெயுடைய கல்லருவியானே! வலியவில்லே
நிகரது வலியாய் ஒரு உரவினகணத்தினை யின்றி வழிகள் தாம் மிகவும்
வரவரிய; இழியாதன்ற கடாத்தையுடைய யானைகளினெதிர வாரல்; எ-று. (கக)

கஉ. வேலனார் போக மறிவிடுக்க வேரியும்
பாலனார் கீக பழியிலாள்—பாலாற்
கடம்புனவி னீந்திக் கரைவைத்தாற் கல்லா
னெடும்புண்போ றேனேரா ணினறு.

எ-து வெறிநலக்கித் தோழி செவிலிக்கு அறந்தோடுநின்றது.

இ-ள். வெறியை விட்டு வேலனார் போக; மறியையும் விடுக்க; கள்ளையும்
அக்கள்ளினையுதரவார்க்காக; இப்பழியிலாதாள் ஊழ்வலியாற் கடம்புனலுட்
பாய்ந்து நீந்தித் தன்னை யெடுத்துக் கரையின்கணவைத்தாற்கல்லது நெடிய
வேய்போன்ற தோடா நல்காள் இறந்துநின்று; எ-று. (கஉ)

* ‘ஒண்ணிணப்பலி யோக்குவல்’ என்பது திருச்சிற்றம்பலக்கோவை.
(உஉரு)

கந். ஒருவரை போலெங்கும் பல்வரையுஞ் சூழ்ந்த
வருவரை யுள்ளதாஞ் சீயார்—வருவரையு
னாவாய நாகம் புறமெல்லா மாயுங்காற்
கைவரைய நாகஞ்சேர் காடு.

எ-து நெறியினதநமை கூறித் தோழி இரவுக்திறிமறுத்தது.

இ-ள். ஒருமலேபோல எல்லாமலையும் தம்முள் அளவொக்க உயர்ந்து
சூழ்ந்த அரிய எல்லையுர் உள்ளதாம் என்கள சீயார்; ல்வரும் அய்வெல்லையுள்
உள்ளகத்தின்கண் உள்ளன ஐந்துவாயையுடைய நாகங்கள்; புறத்துள்ளன ஆரா
யுங்காற் கையொடுசேர்ந்தவாயையுடைய யானைகள்சேர்ந்தகாடுகள்; எ-று (கந)

கசு. வருக்கை வளமலையுண் மாதரும் யானும்
மிருக்கை யிதண்மேலே மாகப்—பருக்கைக்
கடாஅமால் யானை கடிந்தானை யல்லாற்
பெடாஅவா லென்றோழி தோள்.

எ-து செவிலிக்குத் தோழி அறந்தொடுநின்றது.

இ-ள். வருக்கைப்பலாவியையுடைய வளமலையின்கண் மாதரும் யானும்
எமக்கிருக்கையாகிய பாண்மேல்விருந்தேமாகப் பெரிய கையினையுங் கடாத்
தையும் பெருமையையும் உடைய யானையைத் தூர்த்து கடிந்தானையன்றித் திண்
டாவால், என்றோழியுடைய தோள்கள்; எ-று. (கசு)

கரு. வாடாத சான்றோர் வாவெதிர் கொண்டிராய்க்
கோடாது நீர்கொடுப்பி னல்லது—கோடா
வெழிலு முலையு மிண்டிற்ரு முந்நீர்ப்
பொழிலும் விலையாமோ போந்து |

எ-து தலைமகள் சான்றோரை வரைவுவெண்டிவிடுத்தவிடத்துத்
தலைமகள் தந்தைக்குத் தனையன்மார்க்கும் நற்றய் அறந்தொடுநின்றது.

இ-ள். தளராத சான்றாண்மையையுடையார்வரவை எதிர்கொண்டிராய்க்
கோடாது உடம்பட்டு நீர் கொடுப்பினன்றித் தளராத அழகும் முலையும் என்னும்
இரண்டிற்கும் முந்நீரார் சூழப்பட்டவுலகும் விலையாமோ நிரம்பி; எ-று. (கரு)

† இதுவும் உசாதலாயடங்கும் என்பர் நச்சினுர்க்கினியர் (தொல். பொ.
பொருளி. கந).

கக. நாணக நாறு நனைகுழலா ணல்கித்தன்
பூணை நேர்வளவும் போகாது—பூணை
மென்றே னிரண்டாவ துண்டோ மடன்மாமே
னின்றேன் மறுகிடையே நேர்ந்து.

எ-து தோழி சேட்படுத்தவிடந்துத் தலைமகன் நனதாற்றமையாற்
சொல்லியது.

இ-ள். நாகநாண்மலர்நாறும் தேனூல் நனையப்பட்ட குழலாள் எனக்கு
நல்கித் தன்னுடைய பூண்மாற்பினை நேருமனவும் என் மார்பினின்றும் அவ்
வெலும்பாற் செய்த பூண்போகாதென்று கண்ஞ்சுச் சொல்லினேன்; இனியிரண்
டாவது வேறொருசொல்லுண்டோ? பனைமடலாற் செய்யப்பட்ட மாவினை
பூர்த்துணிந்துகின்றே ? தெருவினடுவெயுடன்பட்டு; எ-று. (கக)

கங. அறிதவனோ பைய விடைமடலா யாயச்
சிறிதவளர்செல்ல னிறுமென் றஞ்சிச்—சிறிதவ
ணல்குமவாய் காணா நகநகருகி பெண்ணெஞ்சு
மொல்கும்வா மொல்க லுறுர்

எ-து நீன்றாய் சொல்லப்பட்டவளை அறியே றாலோ என்ற தோழிக்குத்
தலைமக னறியவுரைத்தது.†

இ-ள். அறிவேன் யான் அவளை; தன்னுடைய மெல்லிய இடைவருந்த,
மடவாய் சிறிது மவள் நடவாளாக இறும் இறும் என்றஞ்சி அவள் எனக்குச்
சிறிதும் அருளுநெரிகாணாது தளர்த்தாருகி என்னெஞ்சும் அவ ளொல்கி நடக்குந்
தோறும் பின்சென்று தளர்த்தலுறும்; எ-று.

இதனுள் ஆய என்பது வருந்த என்றதாம். (கங)

கக. என்னாங்கொ லீடி † விளவேங்கை நாளுரைப்பப்
பொன்னாம்போர் வேலவர் தாம்புரிந்த—தென்னே
மருவியா மாலை மலைநாடன் கேண்மை
யிருவியா மேன வினிஃ

* இது சாக்காடி குறித்தது எனக்கொள்வர் நச்சினூர்க்கினியர் (தொல்,
பொ. கள, கக).

† நச்சினூர்க்கினியரும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்வர் (தொல், பொ,
கள, கக).

‡ 'இனவேங்கை' எனவும் பாடம்.

§ இது திண்டிபுரிகின்றமையுஞ் சுற்றத்தார் பொருள்வேட்டையுங் கூறியது
என்பர் நச்சினூர்க்கினியர் (தொல், பொ. கள, கக).

எ-து பகற்குறிக்கப் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி செறிப் பறிவுறிஞ் வரைவுகடாயது.

இ-ள். தருதியில்லாத இளவேங்கை நாட்சொல்ல இனிக் குரலொழிந்து இருவியாய்க்கழியும் திளையெல்லாம்; எந்தையும் என்னையன்மாருமாகிய போர் வேலவர் இவட்குப் பரிசமாக மிகவிரும்புகின்றது பொன்னும்; ஆதலாற் பரிலப் பழகிவருந்தன்மையையுடைய மலைநாடன்கேண்மை யினி யென்னாய்வினாயுங் கொல்லோ! என்னே! எ-று. (கஅ)

கக. பாலொத்த வெள்ளருவி பாய்ந்தாடிப் பல்பூப்பெய்
தாலொத்த வைவனங் காப்பாள்கண்—வேலொத்தென்
னெஞ்சம்வாய்ப் புக்கொழிவு காண்பானே காண்கொடா
வஞ்சாயற் கேடுநாவல் யான்.*

எ-து பின்னிற்ற தலைமகன் தோழி குறைமறமற் றாநூற்றமை மிதுதி சொல்லியது.

இ-ள். பால்போன்ற வெள்ளருவினைப் பாய்ந்தாடிப் பல்பூக்களையும் பெய்து பார்ப்பினுற்போலப் பூங்கொடிகள் பரந்த லைவனப்புனத்தைக் காப்பான் கண்கள், வேல்போன்று எனது நெஞ்சத்தின்கண் வாழிப்புக்கு என்னுயிரை ஒழிவுகாணவேண்டியோ புறம்போகாது உன்னே அடங்கி ன; இத் துணை வேண்டி மோ? அவளுடைய அழகிய மேனிகை நோவாநிறைன் யான்; எ-று. (கக)

உ௦. நாளவேங்கை பொன்வினையு நன்மலை நன்னாட
கோள்வேங்கை போற்கொடியா ரென்னையன்மார்—கோள்வேங்கை
யன்னையா னீயு மருந்தழையா மேலாமைக்
கென்னையோ நாளே யெளிது.†

எ-து கையுறைமறை.

இ-ள். வேங்கைநாண்மலர் பொன்வினாவிக்கும் நன்மலைநாடனே ! கோள்வேங்கைபோற் கொடியார் என் னையன்மார்; நீயுங் கோள்வேங்கையினையையாதலான் இன்று நீயும் இங்கே நிற்கின் மிகப் போர் வினையும்; நீ கொணர்ந்த தழையை யாங்கொள்ளாமைக்கு விவறுகாரண மென்னே? நாளே நீ கொண்டு வந்தால் எளிது; எ-று. (உ௦)

இது பகற்குறியிர்த்தது எனக்கொன்வர் நச்சினுர்க்கினியர் (தொல், பொ, கள. ௩௩.),

† இது கையுறைமறைத்துப் பின்வருக என்றது என்றார் நச்சினுர்க்கினி யரும் (தொல், பொ, கள. ௩௩.),

உக. பொன்மெலியு மேனியாள் பூஞ்சணங்கு மென்முலை
என்மெலிய வீங்கினவே பாவமென்—றென்மெலிவிற
கண்கண்ணி வாடாமை யானல்ல வென்றாற்றா
னுண்கண்ணி வாடா ஞடன்று.

எ-து ஆற்றாறு தலைமகனைத் தோழி ஏன்றுகொண்டு கையுறை
யெதிர்த்தது.

இ-ள். பொன்றளரும் மேனியாள் வேங்கைப்பூப்போன்ற சணங்கினை
யுடைய மென்முலைகள் எற்றுக்கு யான்மெலியப் புடைத்து வீங்கின, என்னே
பாவமென்று சொல்லி நீ மெலிதற்குக்காரணமென்னை? நீ கொணர்ந்த குறங்
கண்ணிகள் வாடாதவகை யான் கொண்டசென்று இவை நல்ல என்று காட்டி
னால், அவ்வுண்கண்ணிதான் மாறுபட்டித் துன்புறள் வாங்கும்; எ-று. (உக)

உஉ. கொல்யாளை வெண்மருப்புங் கொல்வல் புலியதரு
நல்யாளை நின்னையர் கூட்டுண்டு—செல்வார்தா
மோரம்பி னானெய்து போக்குவர்பான் போகாம
லீரம்பி னாலெய்தா யினு. *

எ-து பகிர்ந்தறிக்கப் டலைமகன்துறிப்பன்றிச் சார்கிலாத தலைமகன்
றனதாற்றமை சொல்லியது.

இ-ள். கொல்யாளைகளினுடைய வெண்மருப்பையும் கொல்வல்ல புலித்
தோல்களையும் நல்யாளைபோன்ற நின் ஐயர் திறைகொண்டொழுதுவார், இப்
புனத்தின்கட் பிறர் வருவாரை ஓரம்பினு லெய்து போக்குவர்; யான் பிழைத்
துப் போகாதவகை நின் கண்ணென்னு மிரண்டம்பினால் எய்தாய் இன்று;
எ-று. (உஉ)

உங. பெருமலை தாநாடித் தேன்றுய்த்துப் பேணு
தருமலை மாய்க்குமவர் தங்கை—திருமலைக்கு
நாணழிந்து நல்ல நலனழிந்து நெந்துருகி
யேணழிதற் கியாமே யினம்.

எ-து நின்றும் குறிக்கப்பட்டாளை யா னறியேனென்ற தோழிக்குத்
தலைமகன் கூறியது. பாங்குற்துக் கூறியதூஉமாகி.

* இஃது 'இடம்பெற்றுத்தழாஅல்' என்பர் நச்சினர்க்கினியர் (தொல்,
பொ, கள. ௧௧).

இ-ள். பெருமலையெங்கும் தாம் புக்குநாடித் தேன்வாங்கி றுகர்ந்து மனத் தின்கண் ணுடங்கிப் பாதுகாவாது அருமலைபோன்றிருந்த யானைகளைப் பிணித் துக்கொள்வாருடைய தங்கையுடைய திருமுலைக்குத்தோற்று நாணழிந்து மிக்க அறிவு முதலாயின குணங்கள் நான்கு மழிந்து தளர்ந்துருகி வலியழிதற்கு யாமமைந்தேம்; எ-று. (உ௬)

உச. நறுந்தண் டகரம் வகுள மிவற்றை
வெறும்புதல்போல் *வேண்டாது வேண்டி—யெறிந்துமுது
செந்தினை வித்துவார் தங்கை பிறர்நோய்க்கு
நொந்தினைய வல்லளோ நோக்கு.†

எ-து தோழி துறைமறுமற் றலைமகன் நனதாற்றமைமீதுதி சொல் லியது.

இ-ள். நறுவிய குளிர்த தகரம் வகுளம் என்னு மிவற்றைப் பயன் படாத வெறும்புதல்போல விரும்பாது வெட்டியுமுது, விரும்பிச் செந்தினையை வித்துவார்தங்கை பிறர்கொண்ட நோய்க்கு நொந்திரங்கவல்லளோ? ஆராய்ந்து பாராய் தோழி; எ-று. (உ௭)

உரு. கொல்லியல் வேழங் குயவரி கோட்பிழைத்து
நல்லியற் றம்மின நாவெபோ—னல்லிய
மைவேற் கண்ணா ணடுநடுப்ப வாராலோ
வேமவே லெந்தி யிரா.

எ-து தோழி தலைமகனை நெறிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

இ-ள். கொல்லும் இயல்பினையுடைய யானைகள் புலியினற் கொல்லப் படுதலைத் தப்பி மிக்க இயல்பினையுடைய தங்குட்டத்தைத் தேடுவதுபோலும்; ஆதலான் மிக்கவியல்பினையுடைய அச்சத்தைச் செய்யாநின்ற வேல்போன்ற கண்ணா ணடுநடுக்கும்வகை வாராதோழிவாயாச, அரணிய நின்வேலையேந்தி இரவின்சன் ; எ-று. (உ௮)

உச. கருங்கர வினவேங்கை கானற்பூக் கன்மே
விருங்கால் வயவேங்கை யெய்க்கு—மருங்கான்

* வேண்டாது எறிந்துமுது, வேண்டிவித்துவார் என்க.

† இது தலைவியைப் பேதைமையுட்டியது எனக் கொள்வர் நச்சிணுக்கினி யார். (தொல். கன, உ௬.).

மழைவளருஞ் சார விரவின் வாழா
ளிழைவளருஞ் சாய லினி.

இதுவுமது.

இ-ள். கருங்காலினையுடைய இளவேங்கை கன்மேலுருத்த பூக்கள் பெரிய
தாளினையுடைய வயப்புலியை யொக்கின்ற மருங்கான்மழைவளருஞ் சாரலானே
இரவின்கண் நீ வரின் உயிர்வாழமாட்டான், இழைவளருஞ் சாயலான்;
எ-று. (உக)

உஎ. பனிவரைநீள் வேங்கைப் பயமலைநன் னுட
வினிவரையா யென்றெண்ணிச் சொல்வேன்—முனிவரையு
ணின்றாள் வலியாக நீவர யாய்கண்டா
ளொன்றாள் காப் பீயு முடன்று.

எ-து தோழி படைத்து மொழிக்கீளவியான் வரைவுகடையது.

இ-ள். குளிர்த் குவடுகளையும் நீண்ட வேங்கைமரங்களையும் உடைய பய
மலை நாடனே ! இதற்குமுன்பு வரைந்திலையாயினும் இனி வரைந்துபுகுதாய்
என்று நினக்கு ஆராய்ந்து சொல்வேன்; வெறுக்கத்தக்க மலையின்கண் நின்
தாளான்மையே வலியாக இரவின்கண் நீவர எம் அன்னை கண்டான்; இனி
எங்களோடு பகைத்து வெகுண்டு மிக்க காவலை எமக்குத் தரும்; எ-று. (உஎ)

உஅ. மெகந்தோய் சாந்தம் விசைதியிசு காழகி
னாகந்தோய் நாக மெனவிவற்றைப்—போக
வெறிந்துழுவார் தங்கை யிருந்தடங்கண் கண்டு
மறிந்துழல்வா னோனும் மலை.

எ-து தலைமகன் சொன்ன தறிவழியேசென்று தலைமகனைக் கண்டு
பாங்கன் சொல்லியது.

இ-ள். முகிலத் தோயாநின்ற சந்தனமும், விசைமாரும், திமிசும்,
காழகிலும், துறக்கத்தைச் சென்று தோயாநின்ற நாகமாரும் என்று சொல்லப்
பட்ட இவையெல்லாம் போக வெட்டிப் புனமுழுவார் தங்கையாகிய இவளுடைய
இருந்தடங்கண்கண்டுவைத்தும், இங்குநின்ற மீண்டு அங்குவாவல்ல எம்பெரு
மான் இத்தோற்றுநின்றமலைபோல் நிலையுடையன்; எ-று. (உஅ)

உக. பலாவெழுந்த பால்வருக்கைப் பாத்தி யதனார்

நிலாவெழுந்த வார்மண னீழச் சாலைகொடுத்தா

KAHAMANADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
MADRAS-90

கான்யாறு கால்சீத்த காந்தளம்பூந் தண்பொதும்பர்
தானுறத் தாழ்ந்த விடம்.

எ-து பகழ்துறிக்கண் இடங்காட்டியது.

இ-ள். பலாவெழுந்த மருங்கின்கண் வருக்கைப்பலாக்களாற் பாக்கப் பட்டதனடுவே நிலாவொளி மிக்க ஒழுகிய மணலுயர்ந்து வீளந்து தோன்றிக் கான்யாறுகள் இடங்கனெல்லாஞ்சீத்த காந்தளம்பூந் தண்பொதும்பர்தான் விரை கமழ்ந்து தழைத்தவிடம், யாங்கள் பகலின்கண் விளையாடுமிடம்; எ-று. (உக)

௩௦. திங்களுள் வில்லெழுதித் தோரது வேல்விலக்கித்
தங்களு ளாளென்னுந் தாழ்வினா—லிங்கட்
புனங்காக்க வைத்தார்போற் பூங்குழலைப் போந்தென்
மனங்காக்க வைத்தார் மருண்டு.

எ-து பாங்கழித் தலைமகன் கூறியது.

இ-ள். ஒரு நிறைமதியின் கண்ணே இரண்டு வில்லை எழுதிப் பிறருயிரை யண்ணுமென்று ஆராயாது இரண்டு வேலினையழுத்தித் தங்கள் குலத்துள்ளா ளொருத்தி யென்று தாங்கள் கருதப்படுந் தாழ்வு காணத்தால் இவ்விடத்தின் கட்டினிப்புனத்தைக் காக்கவைத்தார்போலப் பூங்கொடியை என் மனத்தைப் போந்து காக்கவைத்தார், அறிவின்றி; எ-று. (௩௦)

௩௧. தன்குறையி தென்னான் றழைகொணருந் தன்சிலம்ப
னின்குறை யென்னு நினைப்பினையுய்ப்—பொன்குறையு
நாள்வேங்கை நீழலு ணண்ணு நெவன்கொலோ
கோள்வேங்கை யன்னான் குறிப்பு.

எ-து தோழி தலைமகனை மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பக் கூறியது.

இ-ள். தன்காரியம் இது என்று எனக்கு விளங்கச் சொல்லான், தழை யைக்கொண்டுவந்தான், தன்சிலம்பையுடையான் நின்னான்முடியுங் கருமம் இது என்னுங் கருத்தினையுய்ப் பொன்னிறந்தளரும், நாண்மலர்களையுடைய வேங்கை நிழலின்கண்ணுஞ் சிறிதுபொழுதுஞ் சார்ந்திரான், என்னையெல்லோ! கோள் வேங்கையன்னானது கருத்து; எ-று. (௩௧)

குறிஞ்சி முற்றியது.

உ. நெய்தல்:

௩௨. பாணலர் தண்கழிப் பாடறிந்து தன்னைமார்
நூனல நுண்வலையா னெண்டெடுத்த—கானற்
படுபுலால் காப்பாள் படைநெடுங்கண் ணேக்கம்
கடிபொல்லா வென்னையே காப்பு.

எ-து பாங்குந்திச் சொல்லியது.

இ-ள். நெய்தற்பூக்களையுடையதண்கழியின்கண் மீன்பாட்டையறிந்து
தன்னைமார் நூலாற் செய்யப்பட்ட நல்ல நுண்ணிய வலையான் முகந்தெடுத்த
படுபுலால்க் கானலின்கணிநுந்து காப்பாள் படைநெடுங்கண் ணேக்கம் படு
புலால்க் காக்கமாட்டா, என்னையே காக்கும் அத்துணை; எ-று. (க)

௩௩. பெருங்கடல் வெண்சங்கு காரணமாப் பேணை
திருங்கடன் மூழ்குவார் தங்கை—யிருங்கடலுண்
முத்தன்ன வெண்முறுவல் கண்டுருகி நைவார்க்கே
பொத்தனம் யாமே யுளம்.

இதுவுமது.

இ-ள். பெருங்கடலுள் வெண்சங்குபெறுதலே காரணமாகத் தங்களுயி
ரைப் பாதுகாவாது பெருங்கடலினுள்ளே குளிப்பார் தங்கையுடைய இருங்கட
லின்முத்தன்ன வெண்முறுவல் கண்டுருகி நைவார்க்கே பொருந்தி யாம் மேவி
யுளம்; எ-று. (உ)

௩௪. தாமரை தான்முகமாத் தண்ணடையீர் மாரீலங்
காமர்கண் ணாகக் கழிதுயிற்றுங்—காமருசீர்த்
தண்பரப்ப பாயிரு ணீவரிற்றும் கோதையாள்
கண்பரப்ப காணீர் கசிந்து.

எ-து புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகனைக் கண்ணுற்றுநின்ற தோழி
வரைவுகடாயது.

இ-ள். தாமரைமலர்கள்தாமே முகமாகக் குளிர்த இலையையுடைய
சுரத்தையுடைய மாரீலமலர்கள் காதலிக்கப்படுங் கண்ணாக, அக்கண்களைக் கழிக்
கட்டுயில்வியாவின்ற காமருசீர்த் தண்பரப்பையுடையானே! பெரிய இருளின்
கண் நீவரிற் றுழந்த கோதையையுடையான் இரங்கி அவன் கண்கள் நீர்பரப்ப
காணும்; எ-று. (ங)

௩௫. புலாவதற்கும் பூம்புண்ணிப் பொங்குரீர்ச் சேர்ப்ப
நிலாவதற்கும் வெண்மணற்றன் காணம்—சுவகவதற்கிக்
கக்குனி வாரல் பகல்வரின்மாக் கவ்வையா
மங்குனீர் வெண்டிரையின் மாட்டு.

எ-து இரவுப் பகலும் னாரலென்று தலைமகனைத் தோழி வரைவு
கடையது.

இ-ள். புலாற்றத்தை நீக்கும் பூக்களையுடைய புண்ணிப் பொங்குரீர்ச்
சேர்ப்பனே! நிலாவின்தொளியை வென்று நீக்கும் வெண்மணற்றன்கானவின்
கட் கங்குனின்கண்ணே வருதவின் இவனாவி வருந்தலைப் பெருக்கி நீ வாரா
தொழிக; பகல்வருவையாயிற் பிறரால் அலர்துற்றப்படுங் கவ்வை பெருகும், மங்
குன்போன்ற கிளையும் வெண்டிரையையுமுடைய கடன்மருங்கின்; எ-று. (௪)

௩௬. முருகுவாய் முட்டாழை நீண்முனைபார்ப் பென்றே
குருகுவாய்ப் பெய்திரை கொள்ளா—துருகிமிக
வின்கு வெயில்சிற காண்மறைக்குஞ் சேர்ப்பரீ
முன்னு வாவு மற.

எ-து தோழி வரைவுகடையது.

இ-ள். விரைவாய்த்த முட்டாழையினது நீண்முனையைக் குஞ்சு என்று
கருதிக் குருகுகள் அம்முனைவாயிலே இரையைப்பெய்து தாம் அவ்விரையைக்
கொள்ளா தருகி மிகவின்குத வெயிலைத் தஞ் சிறகான் மறைக்குஞ் சேர்ப்பை
யுடையானே! நீ இங்குவரும் நிலயாத வரவினை மறந்து நிலைக்கும்வரைவினைச்
செய்வாயாக; எ-று. (௫)

௩௭. ஒதரீர் வேலி யுரைகடியாப் பாக்கத்தார்
காதனீர் வாராமை கண்ணோக்கி—யோதரீ
ரன்றறியு மாதலால் வாரா தலொழிய
மன்றறியக் கொள்ளீர் வரைந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். ஒதரீர்வேலியையுடைய பாக்கத்தார் உரையாற் கடியாது உம்
மேலுள்ள காதலாற் றுன்புற்று இவன் கண்கள் நீர்வாராதவகை இவன்
மாட்டு வேறுபாட்டைப் பார்த்து முன்பு நீ ரவட்குச் சொல்லிய வஞ்சினத்தை

ஒதரீரியுமாதலான், இவ்வாறு வாராது அலவகையும்கை மன்றத்தாரினை வரைந்தகொள்ளீர்; எ-று. (ச)

௩௮. மாக்கடல்சேர் வெண்மணற் றண்கானற் பாய்திரைசேர்
மாக்கடல்சேர் தண்பாப்பன் மார்பணங்கா—மாக்கடலே
யென்போலத் தஞ்சா யிதுசெய்தார் யாருரைபா
யென்போலும் துன்ப நினக்கு.

எ-து காமமீக்க கழிபடர்கிளவி.

இ-ள். பெருங்கடலினானே வந்து சேர்ந்த வெண்மணற் றண்கானலின் கண் வந்து பாவாரின்ற திரைசேர்ந்த மாக்கடலைச்சேர்ந்த தண்பாப்பினையுடையான் மார்பினான் வருத்தப்படாத பெருங்கடலே! என்னைப்போலக் கண்டுஞ்சுகின்றிலை; இக் கண்டுஞ்சாமையைச் செய்கின்ற என்போலும் துன்பத்தை நினக்குச் செய்தார்; யாவர் சொல்லாய்? எ-று. (எ)

௩௯. தந்தார்க்கே யாமாற் றடமென்றோ ளின்னநாள்
வந்தார்க்கே யாமென்பார் வாய்காண்பாம்—வந்தார்க்கே
காவா விளமணற் றண்கழிக் கானல்வாய்ப்
பூவா விளஞாழற் போது.

எ-து நொதுமலர் வரைந்துபுதுந்தபருவத்துத் தோழி செவிலிக் கறந்தோடுநின்றது.

இ-ள். வந்து சேர்ந்தார்க்கு ஏமமாம் இளமணற் றண்கழிக் கானலிடந்து வந்து, முன்பு பூவாதேயூத்த இளஞாழற்பூவினை இவட்குத் தந்தவர்க்கேயாமால், இவன் தடமென்றோன்; இந்நான் வதுவைவரையப் புதுந்தார்க்காமென்பாருடைய மெய்யுரையைக் காண்பாம்; எ-று. (அ)

௪௦. தன்றுணையோ டாடு மலவணையுந் தானோக்கா
வின்றுணையோ டாட வியையுமோ—வின்றுணையோ
டாடினாய் நீயாயி னந்நோய்க்கென் னொத்தென்று
பொயினான் சென்றான் புரிந்து.

எ-து வலிதாக்கச்சொல்லிக் துறையப்பித்தது.

இ-ள். தன் பெடைஞெண்டொடு இன்புற்ற வினையாடும் அலவணையும் என்னையும் பார்த்து, 'என்னுடைய இனியதுணையோடு இப்பெற்றிப்போல ஆட எனக்குக்கூடுமோ? நின்னுடையது இன்றுணையாகிய பெடைஞெண்டினே

தீவினாமாலையுற்றைப்பது மூலமும் உரையும்.

தீவினாடினாய் சீயாவீழ் பிரிவுத்துன்பம் அறிவாயாதலான், அப்பெற்றிப்பட்டினைக்கு எண்பிரிவுத்துன்பத்தைச் சொல்லி கொந்து என்னை' என்று சொல்லிப் போயினவன் பின்னைவந்து மேலித் தோன்றுகின்றிலன், என்செய்தானே !
எ-று. (க)

சக. உருகுமா லுள்ள மொருநாளு மன்றற்
பெருகுமா னம்மலர் பேணப்—பெருகா
வொருங்குவான் மின்னோ நெருமுடைத்தாய்ப் பெய்வா
னெருங்குவான் பேரல நெகிழ்ந்து.

எ-து தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத்தோழியாற் சொல்லெடுக்கப் பட்டீத் தலைமகள் தனதாற்றுமையாற் சொல்லியது.

இ-ள். ஒருங்கு பெருகி வாலிய மின்னோடு உருமுடைத்தாகிப் பெய்ய வேண்டி நெருங்குகின்ற மழைபோலப் பெருகாநின்றது, ஏதிலார் விரும்பும்படி நம்மலரானது; ஆதலான் நம்முன்னம் ஒருநாளாயினிறியே பலநாளும் நெகிழ்ந்துருகாநின்றது ; எ-று. (க)

சஉ. *கவளிக் களிப்பியன்மால் யானைசிறு றுளி
தவழத்தா னில்லா ததுபோற்—பவளிக் 14
கடிகை யிடைமுத்தந் காண்டொறு நில்லா
தொடிகை யிடைமுத்தந் தொக்கு.

எ-து நயப்பு : கையுறையுமாம்.

இ-ள். கவளத்தையுடைய களிப்பியன் மால்யானை, அரிமாவின் குருளை தான் நடைசுற்றும்பருவத்தும் அஞ்சி யெதிரில்லாததுபோல, இவளுடைய அதாமாகிய பவழத்துண்டத்தினிடையரும்பும் முறுவலாகிய முத்தங்களைக் காணுந்தோறும் தோற்று நில்லா, இவன் கையிடைத் தொடியின்கண் அழுத்திய முத்தங்கள் திரண்டு ; எ-று. (க)

சஉ. கடற்கோ டிருமருப்புக் கால்பாக னாக
வடற்கோட் டியானை திரையா—வுடற்றிக்
கரைபாப்ரீள் சேர்ப்ப கணையிருள் வாரல்
வரைவாய்ரீ யாகவே வா.

நச்சினூக்கினியர் இதனைக் கையுறைகொண்டுவந்து கூறியதாகக் கொண்டு, இதன்னை "நின்வாய்தழையும் எயிறையும் காணுந்தோறும் நில்லா, என்னையிடத்தில் இருக்கின்ற பவளங்கொடியும் முத்தம் என்க". எனவுரைப்பர். (தொல், பொ., கள., 1க),

எ-து தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். கடலின்கட் சங்குகளே பெரிய மருப்பாகக் காற்றே பாகனாகத் திரையே அடற்கோட்டியானையாக வருத்திக் கரையைக் குத்துகின்ற நீண்ட சேர்ப்பையுடையானே! செறிந்த இருளின்கண் வாராதொழிக... எ-று. (௧௨)

சச. கடும்புலால் புன்னை கடியுந் துறைவ
படும்புலாற் புட்கடிவான் புக்க—தடம்புலாற்
தாழைமா ஞாழற் றதைந்துயர்ந்த தாழ்பொழி
லேழைமா னேக்கி யிடம்.

எ-து பகறிதறியீடங்காட்டியது.

இ-ள். மிக்க புலான்றறத்தைப் புன்னைப்பூக்கள் நீக்குந் துறைவனே! புலாவிற்பட்ட புன்னைக் கடியவேண்டிப் புக்க ஏழைமானேக்கி விளையாடுமிடம், பெரியபுல்லாகிய தாழையும் ஞாழலும் நெருக்கியுயர்ந்த தாழ்பொழில்; எ-று. (1)

சரு. தாழை தவழ்ந்துலாம் வெண்மணற் றண்கானன்
மாழை னுளையர் மடமக—ளேழை
யிணைநாடி வில்லா னிருந்தடங்கண் கண்டுந்
துணைநாடி னன்றோ மிலன்.

எ-து தலைமகன் சொல்லிய குறிவழியறிந்து தலைமகளைக்கண்ட பாங்கன் தலைமகனை வியந்து சொல்லியது.

இ-ள். தாழைகள் படர்ந்து பாக்கும் வெண்மணலையுடைய தண்கான லின்கண் வாழும் மாழைமையைுடைய னுளையர்மடமகனாகிய இவ்வேழை யுடைய ஒப்புமை நாடி வில்லாத இருந்தடங்கண்கண்டுந் துணையை நாடிய எம் பெருமான் ஒரு குற்றமுமிலன்; எ-று. (௧௪)

சசு. தந்தாயல் வேண்டாவோர் நாட்கேட்டுத் தாழாது
வந்தானீ யெய்துதல் வாயான்மற்—றெந்தாய்
மறிமகர வார்குழையான் வாழாணீ வார
லெறிமகரக் கொட்கு மிரா.

எ-து தோழி நெறிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

இ-ள். சிலரைக் கொணர்ந்த ஆராயல்வேண்டுவதில்லை; நல்லதொரு நாட்டுக்கு நீட்டியாதே நீ வரைதற்குவந்தால் இங்ஙனம் எய்துதல் மெய்ம்மையால்: எம்மிறைவனே! எறிசொக்கன் கழியெங்குஞ் சமூல மிராவின்கண் வாரல்: வரின, மறிமகரவார்குழையான் உயிர்வாழான்; எ-று. (௧௫)

சௌ. பண்ணுது பண்மேற்றேன் பாடுங் கழிக்கான
 லெண்ணுது கண்டார்க்கே யோணங்கா—லெண்ணுது
 சாவாச்சான் ருண்மை சலித்திலா மற்றிவனாக்
 காவார் கயிறு இவிட்டார்.

எ-து பாங்கன் றலைமகன்க்கண்டு தலைமகனை வியந்துசொல்லியது.

இ-ள். யாழினைப் பண்ணுது பண்மேற்சேரத் தேன்கள்பாடுங் கழிக்
 கானலின்கண் ஆராயாதே வந்து கண்டார்க்கே அழகிய தெய்வங்களாம், ஆத
 வான், அறிவினாராயாது இறந்தபடுவார் சான்றாண்மையின்கண் வேறுபட்
 டிலா மற்றிவனாக் கா வா து கயிறு இவிட்டார்; சான்றாண்மையின் வேறு
 பட்டார்; எ-று. (கக)

சௌ. திரைமேற்போர் தெஞ்சிய தென்கழித் கானல்
 விரைமேவும் பாக்கம் விளக்காக்—கரைமேல்
 விடுவாய்ப் பசும்புற விப்பிகான் முத்தம்
 படுவா யிருளகற்றும் பாத்து.†

எ-து தலைமகந்த் இரவுக்குறி மறுத்தது.

இ-ள். திரைமேற்போந்து கரைமேலொழிந்த விடுவாயையும் பசும்புறத்
 தையுமுடைய இப்பிகான் முத்தம், தென்கழிக்கானலின் விரைமேவும் பாக்கம்
 ஒளியுண்டாம்வகை இருள்படுமிடமெல்லாம் அவ்விருளைப் பகுத்தகற்றும்; எ-று.

சௌ. எங்கு வருதி யிருங்கழித் தண்சேர்ப்பு
 பொங்கு திரையுடைதப்பப் போந்தொழிந்த—சங்கு
 நன்றுயிர்த்த நித்தில நள்ளிருள்கால் சிக்கும்
 வரன்றுயிர்த்த பாக்கத்து வந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். எவ்விடத்தானே வருவாய் இருங்கழித் தண்சேர்ப்பனே! பொங்கு
 திரைகளானே யுடைக்கப்பட்டிப் போந்து கரையின்கட் டங்கிய சங்கு கன்

* “வண்டவர் கோதை வாட்சண் வனமுலை வளர்த்த நாயர், கண்டேயி
 ருண்ணுங் கூற்றங் கயிறு இடுக் காட்டியிட்டார்.” என்றார் சீந்தாமனியினும்
 (இலக்கண. ௮௦.).

†: இதுபதற்குறி நேர்வான்போல் இரவுக்குறி விலக்கியது எனக்கொள்வர்
 நச்சினுக்கினியநடி (தொல். கன-௨.௩.),

கதறிப் பொறையுயிர்த்த முத்தங்கள் செறிந்த இருளை இடங்களினின்றஞ் சீயா
நிற்கும்: திரைகோணர்ந்து போதவிட்டனவற்றைக் கண்டார் வான்ருநின்ற
பாக்கத்தின்கண்; எ-று. (௧௮)

௧௦. திமில்களி ருகத் திரைபறையாப் பல்புட்
மியில்கெடத் தோன்றும் படையாத்—துயில்போற்
குறியா வாவொழிந்து கோலரீர்ச் சேர்ப்ப
நெறியானீ கொள்வது நேர்.

எ-து தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். *திமிலே களிருகத் திரையே பறையாகத் துயில்கெடத்தோன்
றும் படை புட்களாகக், கனக்கண்டாற்போலத் தேறமுடியாத களவிற்கட்
டனியேவரும் வரவினை யொழிந்து, கோலரீர்ச்சேர்ப்பனே! நெறியானே
வரைந்து இவளைக்கொள்வது நினக்குத்தகுதி; எ-று. (௧௯)

௧௧. கடும்புலால் வெண்மணற் கானலுறு மீன்கட்
படும்புலால் பார்த்தும் புகுந்து—மடும்பெலாஞ்
சாலிகை போல்வலை சாலப் பலயுணங்கும்
பாலிகை பூக்கும் பயின்று.

எ-து தலைமகற்குத் தோழி துறைநேர்ந்து பகற்குறியீடமறியச்
சொல்லியது.

இ-ள். கடும்புலாலுடைய வெண்மணற் தண்கழிக்கானலின்கண் இருந்து,
யாங்க னாங்கடுத்த மீனாகிய படுபுலாலின்கட் புட்டிரியாமற்பார்ப்பேம்: அவற்றை
விற்புதுஞ்செய்வேம்; அக் கானலின்கண் அடும்பெல்லாம் பாலிகைபோலப்
பூக்கும்; சாலிகை விரிந்தாற்போல வலைகளும் உணங்கும்; எ-று. (௨௦)

௧௨. திரைபாக னாகத் திமில்களி ருகக்
கரைசேர்ந்த கானல் படையா—கிரையாது
வேந்து கிளர்ந்தன்ன வேலைரீர்ச் சேர்ப்பநா
ளாய்ந்து வரைத லறம்.

எ-து தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். திரையே பாகனாகத் திமிலே களிருகக் கரைசேர்ந்த கானலின்
கண்ணுள்ள பலபுட்களே படையாக வேந்துகிளர்ந்தன்ன வேலைரீர்ச் சேர்ப்ப

* திமில் - மீன்படகு.

சாலிகை = மெய்ப்புகுகருவி.

னே ! விரையாதே நல்லநாளாய்ந்தறிந்து வரைந் திவிலைக்கோடல் நினக்
கறமாவது ; எ-று. (௨௧)

ரு௩. பாஹு புரையாப் பல்களிறு நீடிமிலாத்
தேறு திரைபறையாப் புட்படையாத்—தேறாத
மன்கிளர்ந்த போலுங் கடற்சேர்ப்ப மற்றெமர்
முன்கிளர்ந் தெய்தன் முடி.

இதுவுமது.

இ-ள். பாறே குதிரையாக நீண்டதிமிலே பல களிறுகளாகத் தெளிந்த
திரையே பறையாகப் புட்களே படையாகத் தேறாத வேந்துகள் படையெழுந்து
கிளர்ந்தனபோலுங் கடற்சேர்ப்பனே ! எமருடையமூன்னேசென்று இவ்வோ
நீயே புணர்தலை முடிப்பாயாக ; எ-று. (௨௨)

ரு௪. வாராய் வரினீர்க் கழிக்கான னுண்மணன்மேற்
தேறினமா காலாமுந் தீமைத்தே—யோரிலோர்
கோணூடல் வேண்டா குறியறிவார்க் கூஉய்க்கொண்டோர்
நாணூடி நல்குத னன்று.

இதுவுமது.

இ-ள். வாராதொழிவாயாக : வருவையாயின் நீர்க்கழிக்கானஸ்தான் நுண்
மணன்மேல் நின் தேர்ப்பூண்டகுதிரை காலாமுந் தீமையுடைத்தாதலான் ; ஒத்த
குலத்தார்க்குத் தொடர்ச்சிகோடலை யுற்றாராய்தல்வேண்டா : நிமித்தமறிவாரை
யழைத்து நல்லதொருநாளே நாடி இவட்குநல்குதல் நன்று ; எ-று. (௨௩)

ரு௫. கண்பரப்ப காணாய் கடும்பனி கால்வறேர்
மண்பாக்கு மாயிருண் மேற்கொண்டு—மண்பாக்கு
மாறுநீர் வேலைநீ வாரல் வரினூற்று
கோறுநீர் வேலை யெந்நீர்.

இதுவுமது.

இ-ள். இவளுடைய கண்களும் மிக்கநீர்பரப்ப காணாய் : கால்வலியதேரில்
மண்ணெல்லாம் பாக்கும் பெரிய இருண்மேற்கொண்டு உலகமெல்லாம் நிவந்த
அலர் பாக்குமாறு, நீருண்ட வேலையுடையாய் ! வாரல் : வருவையாயின் இவ
ளுயிர்வாழான், ஒத்தமேருநின்ற நீர்வேலையினெதிரே : எ-று. (௨௪)

ருசு. கடற்காணற் சேர்ப்ப கழியுலா அய் நீண்ட
வடற்காணற் புண்ணைதாழ்ந் தாற்ற—மடற்காண
லன்றி லகவு மணிநெடும் பெண்ணைத்தெம்
முன்றி விளமணன்மேன் மொய்த்து.

எ-து தலைமகற்கு இரவுக்குறிநேர்ந்த தோழி இடங்காட்டியது.

இ-ள். கடற்காணற்சேர்ப்பனே! கழிகன்குழந்து நீண்ட மீன்சொலைகளை
யுடைய காணலின்கண் மிகவும் புண்ணை தழைக்கப்பட்டு, பூவிதழையுடைய இக்
காணலின்கண் உள்ள அன்றில்கள் அழையாநின்ற அழகிய நெடும்பெண்ணையை
யுடைத்து, எம்மில்லத்தின்முன் இளமணல்களும் மொய்த்து; எ-று. (உரு)

ருள. வருதிரை தானுலாம் வார்மணற் காண
லொருதிரை யோடா வளமை—யிருதிரை
முன்விழுவ் காணன் முழங்கு கடற்சேர்ப்ப
வென்விழில் வேண்டா வினி.

எ-து தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். வருதிரை தான்வந்து உலவாநின்ற ஒழுகிய மணற்காணலின்கண்
ஒருதிரை வந்து பெயர்வதற்குமுன்னே இரண்டுதிரை வந்து வீழாநின்ற காண
லின்கண் வந்து முழங்கு கடற்சேர்ப்பனே! என்னால் வந்து இப்புணர்ச்சியை
விரும்பல்வேண்டா; இனி வரைந்துகொள்வாய்; எ-று. (உச)

ருஅ. மாயவனுந் தம்முனும் போலே மறிகடலுங்
காணலுஞ்சேர் வெண்மணலுங் காணையோ—காண
விடையெலா ஞாமலுந் தாழையு மார்ந்த
புடையெலாம் புண்ணை புகன்று.

எ-து தலைமகற்குத் தோழி பகர்த்தறிநேர்ந்து இடங்காட்டியது.

இ-ள். மாயவனும் அவன் முன்னோனும் போல, மறிகடலும் கடற்சோலை
யும் அச்சோலையைச்சேர்ந்த வெண்மணலும் பாராயோ? அக் கடற்சோலையின்
நடுவெல்லாம் ஞாமலுந் தாழையுமாயிருக்கும்: நிறைந்த மூருங்கெல்லாம் புண்ணையா
யிருக்கும்: இவற்றையும் விரும்பிப்பாராய்; எ-று. (உஎ)

ருக. பகல்வரிற் கவ்வை பலவாய் பரியா
திரவரி னேதமு மன்ன—புகவரிய

* “இரவுக்குறி விடங்காட்டித் தோழிகுறியது” என்றார் நச்சிஞ்சிக்கீனியரும்
(தொல். கன. உங.).

உ தீண்டாமையுடையதாய்வு முடிபும் உரையும்.

தாழை துவளும் தாங்கீர்ச் சேர்ப்பிற்பே
பேழை துளைய ரிடம்.

எ-து இப்போழது வாரலென்று வரைவுகடாயது.

இ-ள். பகல்வருவாயின் அலர் பலவு முனவாம்; அவ்வலர்க்கு இரங்
காதே இரவுருவையாயின் ஊறுவரும்; ஏதமும் பலவுளவாம்; உள்புகுதற்
ரிய தாழையுடர்ந்த திரைகீர்ச் சேர்ப்பையுடைத்து, எங்கள் ஏழைதுளையர்
வாழியிடம்; எ-று (உஅ)

ஈ.0. திரையலறிப் பேராத் தெழியாத் திரியாக்
கரையலவன் காலினுற் காணுக்—கரையருகே
நெய்தன் மலர்கொய்யு ரீணெடுங் கண்ணினுண்
மைய னுளையர் மகள்.

எ-து பாங்கிற்குத் தலைமகள் கூறியது.

இ-ள். திரைகள் அலறிப்பெயரும்வகை தெழித்துத்திரிந்து கரையின்
கண் அலவகளைத் தன் காலினாலாராய்ந்து, கரையருகே நின்ற நெய்தன்
மலர்களைக் கொய்யாநிற்கும் ரீளிய நெடுங்கண்ணினுள் துளையருடைய மையன்
மகள்; எ-று. (உக)

சு.க. அறிகரிதி யார்க்கு மாவரீர்ச் சேர்ப்ப
நெறிதிரிவா ரின்மையா வில்லை—முறிதிரிந்த
கண்டலந்தண் டில்லை கலந்து கழிசூழ்ந்த
மிண்டலந்தண் டாழை யிணைந்து.

எ-து தலைமகற்குத் தோழி இரவுகீதுறிமறுத்தது.

இ-ள். யார்க்கும் அறிதலரிது, ஓசையையுடைய ரீர்ச்சேர்ப்பனே !
எங்குத்திரிவாரில்லாமல் வழியில்லை; தளிர் சுருண்டிருந்த கண்டலும், அழகிய
தண்டில்லைகளும், தம்முண் மிடைந்து கழியைச் சூழ்ந்த மிண்டன்மரங்களும்,
தாழைகளும் இடைப்பட்டு; எ-று. (உ௦)

சு.உ. வில்லார் விழவினும் வேலாழி சூழலகி
னல்லார் விழவகத்து நாங்கானே—நல்லா
யுவர்க்கத் தொரோவுதவிச் சேர்ப்பனொப் பாரைச்
சுவர்க்கத் துளையிற் சூழ்.

எ-து தலைமகளை ஒருநாட் கோலஞ்செய்து அடியிற்கொண்டு முடி காறு நோக்கி 'இவட்குத் தக்கான் யாவனாவன்கொல்லோ' என்றாய்ந்த செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடுநின்றது.

இ-ள். வில்லுழவர்காரணமாகத் தொடங்கிய விழவகத்தும் நல்லாராகிய வனிதையர்காரணமாகத் தொடங்கிய விழவகத்தும் எல்லா மாந்தருந் திரள்வ ராதலால், நாங்கள் அங்குக் கண்டறியேம், எமக்கு ஒருதவி பண்டொருநாட் செய்த சேர்ப்பனோடொப்பாரை; மற்றவனே இவட்குத்தக்கான்: அவனைப் போலும் ஆடவர் சுவர்க்கத்துளராயின் ஆராய்வாய்; எ-று.

உவர்க்கம் என்பது கடற்கரை. வேலாழி என்பது கடல். (௩௧)

நெய்தன் முற்றியது.

௩-பாலை.

௧௩. எரிநிறநீள் பிண்டி யிணரின மெல்லாம்
வரிநிற நீள்வண்டர் பாடப்—புரிநிறநீள்
பொன்னணிந்த கோங்கம் புணர்முலையாய் பூந்தொடித்தோ
ளென்னணிந்த வீடில் பசப்பு.

எ-து தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறியது.

இ-ள். எரிநிறத்தையுடைய அசோகின் பூங்கொத்தினமெல்லாம்: வரி நிறத்தையுடைய வண்டுகள் இளியென்னும் பண்ணைப்பாட விரும்பப்படுகின்ற நீண்ட மிக்க பொன்போன்ற மலர்களையணிந்தன, கொங்கமெல்லாம்: ஆதலாற் பொருந்திய முலையினையுடையாய்! நின்னுடைய பூந்தொடித்தோள்கள் யாதின் பொருட்டு அணிந்தன? தமக்குத் தகுதியில்லாத பசப்பினை; எ-று. (௧)

௧௪. பேணு யிதன்றிறத் தென்றூதும் பேணாதே
நாணய நல்வகையாய் நாணின்மை—காணு
யெரிசிதறி விட்டன்ன விர்முறுத் கிடில்
பொரிசிதறி விட்டன்ன புன்கு.

இதுவுமது.

இ-ள். 'நீ யுறகின்ற துன்பத்தைப் பாதகாவாய்' என்ற யாக் சொன் னாலும் [பாதுகாவாதே நாணத்தரும் ஆற்றமைசெய்த நல்வகையாய்! நீயு முன்பு நாணின்மைசெய்தாயென்பதனை] இனி யறிந்துகொள்ளாய்; எரிசெய்த

தெறிவிட்டாற்போலிருந்த, ஈர்முருக்குக்கள் : கணமில்லாத பொரி செறி விட்டாற்போலப் பூத்தன, புன்குதன் : ஆதலான் அவர் சொல்லிய பருவும் இது காண்; எ-று. (௨)

௬௫. தான்றாயாக் கோங்கந் தளர்ந்து முலைகொடுப்ப
வீன்றாய்நீ பாவை யிருக்குரவே—யீன்றான்
மொழிகாட்டா யாயினு முள்ளையிற்றான் சென்ற
வழிகாட்டா யீதென்று வந்து.

எ-து கார்த்திடைச் சென்ற செவிலித்தாய் தூவொடு புலம்பியது.

௫-ள். கோங்கந் தான் தாயாகத் தாழ்ந்து முலைகொடுத்துவளர்ப்ப நீ பாவையினையீன்ற இத்துணையையாதலான், இ ரு ங் கு ர வே ! யானீன்றான் நினக்குச் சொல்லிய சொல்ல யெனக்குச் சொல்லாயாயினும் மு ள் ளெ யி ர் று ன்போயின வழியையாயினும் சொல்லிக்காட்டாய் வந்து இது எ ன் று ; எ-று. (௩)

௬௬. வல்லுநாக் காணாய் வயங்கி முருக்கெல்லாள்
செல்வர் சிரார்க்குப்பொற் கொல்லர்போ—னல்ல
பவளக் கொழுந்தின்மேற் பொற்றாணி பாஅய்த்
திருமக்கான் றிட்டன தேர்ந்து.

எ-து நோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

௫-ள். நங்காதல் விரைந்துவருவர் : வி ன ங் கி முருக்குக்களெல்லாம், செல்வமுடையார்புதல்வர்க்குப் பொ ற் கொ ல் ல ர் கீம்படைத்தாலிசெய்தாற் போல, மிக்க பவளக்கொழுந்தின் அடியிலே பொற்றாணியைப் பதித்துவைத் தாற்போல் விளக்கக் கான்றன : ஆதலாற் தேர்ந்துபாராய் ; எ-று. (௪)

௬௭. வெறுக்கைக்குச் சென்றார் விளங்கிழாய் தோன்றார்
பொறுக்கவென் றற்பொறுக்க லாமோ—வொறுப்ப்போற்
பொன்னு ன்றுபவளம் போன்ற புணர்முருக்க
மென்னு ன்றுநோய் பெரிது.

எ-து பருவங்கண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகள் நோழிக்குச் சொல் லியது.

௫-ள். மிக்க பொருட்பொருட்டிச் சென்றார், விளங்கிழையாய்! வந்து தோன்றுகின்றிலர் ; இப்பருவத்தின்கண் நீ யென்னை ஆற்று என்றால் எனக்கு ஆற்றலாமோ? என்னை ஒறுப்பனபோலப் பொன்னின் உள்நுழைந்த பவளம் போன்ற, பொருத்திய முருக்கம்பூக்கள் ; ஆதலால் என்னுள்ளத்தற் றோய் பெரிது ; எ-று. (௫)

சு.அ. சென்றக்காற் செல்லும்வா யென்றோ விநஞ்சுரத்து
நின்றக்கா னீடி யொளியிடா—நின்ற
விழைக்கமாந்த வேயே ரிளமுலையா வீடில்
குழைக்கமாந்த நோக்கின் குறிப்பு.

எ-து பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்றுத் தலைமகன் சொல்லிச் செல
வழங்கியது.

இ-ள். பொருளின்பொருட்டு நா மிவளைநீங்கிப்போயக்காற். போம்வகை
யெங்கனையோ? நெஞ்சே! மன்னிய அணிகட்டுத் தக்க அழகையுடைய இள
முலையாளுடைய ஒப்பில்லாத குழைக்கமாந்த நோக்கின் குறிப்புக்கள் நம்முன்னே
வந்து நீடியொளியிட்டு இருஞ்சுரத்திடையே தோன்றிநின்றக்கால்; எ-று. (1)

சு.சு. அத்த நெடிய வழற்குதிரோன் செம்பாக
மத்தமறைந் தானிவ் வணியிழையோ—டொத்த
தகையினு லெஞ்சீ றாந்த தங்கினிரா னுளை
வகையினிராய்ச் சேறல் வனப்பு.

எ-து இடைச்சுரத்துத் கண்டார் செலவு விலக்கியது.

இ-ள். வழிகளும் நெடிய: அத்தமலையின்கண்ணே அழற்பதிரோனுஞ்
செம்பாகம் மறைந்தான்: இவ்வணியிழையோடு நீரும் எம்மோடொத்ததகையி
னால் எஞ்சிறாரிலே இன்று தங்கினீராய் நானே எங்களி லீங்கிப்போத லழகு;
எ-று. (எ)

எ.0. நின்றோக்கங் கொண்டமான் றண்குரவ நீழல்காண்
பொன்னோக்கங் கொண்டபூங் கோங்கங்காண்—பொன்னோக்கங்
கொண்ட சுணங்கணி மென்முலைக் கொம்பன்னாய்
வண்ட லயர்மணன்மேல் வந்து.

எ-து புணர்ந்துடன்போய தலைமகன் தலைமகளை ஆற்றுவித்துக்
கொண்டுபோவான் சொல்லியது.

இ-ள். நின்னுடையநோக்கின் றன்மையைக்கொண்ட மான்களைப்பாராய்;
குளிர்ந்த குரவநீழலைப் பாராய்; பொன்னினது காட்சியைக்கொண்ட பூங்
கோங்குகளைப் பாராய்; பொன்னினதுகாட்சியைக்கொண்ட சுணங்கணிந்த
மென்முலையையுடைய கொம்பன்னாய்! மணன்மேல்வந்து வியாபாட்டை விரும்
பாய்; எ-று. (அ)

உச திணைமாலேநூற்றைம்பது மூலமும் உரையும்.

எக. அஞ்சுடர்நீள் வாண்முகத் தாயிழையு மாறிலா
வெஞ்சுடர்நீள் வேலூனும் போதாக்கண்—டஞ்சி
யொருசுடரு மின்றி *யுலகுபா ழாக
†விருசுடரும் போந்தனவென் றார்.†

எ-து காத்திடைச்சேன்ற சேவிலிக்குத் தலைமகளையுந் தலைமகளை யும் கண்டார் சொல்லிய வார்த்தையைத் தாங்கள் கேட்டார்க்குச்சொல்லி யாற்றுவதினது.

இ-ள். அழகிய மதிபோன்ற நீண்ட ஒளியையுடைய முகத் தாயிழையும் எதிரில்லாத வெஞ்சுடர்நீள்வேலானும் இச்சுரத்தின்கண்ணேபோதாக் கண்டு அஞ்சி 'இருசுடரும் ஒருசுடருமின்றியே உடையம் பாழாம்வகை இரு சுடரும் அச்சுரத்தே போந்தன' என்று கண்டார் சிலர் சொன்னார்; எ-று. (க)

எஉ. முகந்தா மரைமுறுவ லாம்பல்கண் ணீல
மிகந்தார் விரல்காந்த ளென்றென் —றுகந்தியைந்த
மாழைமா வண்டிற்கா நீழல் வருந்தாதே
யேழைதான் செல்லு மினிது.

எ-து காத்திடைச்சேன்ற சேவிலியைத் தலைமகளைக்கண்டார் சொல்லி ஆற்றுவதினது.

இ-ள். இவன்முகம் தாமரைமலர், இவன் முறுவலையுடையவாய் ஆம்பல் மலர், இவன்கண் நீலமலர், ஒன்றையொன்றொவ்வாது கடந்தார்ந்த விரல்கள் காந்தனரும்பு என்று கருதிக் காதுவித்துப் பொருந்திய மாழைமா வண்டிற்குத் தக்க நீழலிலே வருத்தமின்றி நின்னுடைய ஏழை செல்லாநின்றான் இனிதாக ; எ-று. (க0)

எங. செவ்வாய்க் கரியகட் சிரிஞற் கேளாதுங்
கவ்வையாற் காணாது மாற்றாது—மவ்வாயர்
தார்த்தத்தை வாய்மொழியுந் தண்கயத்து நீலமு
மோர்த்தொழிந்தா ளென்பேதை யூர்து.

*'யிலகு' எனவும் பிரதிபேதம்.

† இஃது இடைச்சுரத்துக் கண்டோர்கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டோ ராகச் சிலர் கூறியது' என்றார் நச்சி இரக்கினியரும். (நொல், அகந். ௪0).

எ-து முன்னோன் றுடன்போகீதுவலித்துத் தலைமகனையுந் தலைமகனையும் உடன்படுவித்துப் பின்னை அறத்தோடுநிலை மாட்சிமைப்பட்டு உமையாற் றலைமகளைக் கண்டு தோழி உடன்போகீது அழங்குவித்தது.

இ-ள். செவ்வாயின்கட் டார்த்தத்தைவாய்மொழியைக் கேளாதுங் கரிய கண்ணின்கட் டண்கயத்து நீலங்களின் றன்மைகளைக் காணுதும் அவ்வாயம் ஆற்றொழிவதனை யோர்த்துப் பின் புடன்போக்கை யொழிந்தான் என்பேதை அலர்காரணத்தான் முன் புடன்போக்கை மேற்கொண்டு; எ-று. (கக)

எசு. புன்புறவே சேவலோ டீடல் பொருளன்றா
லன்புற வேயுடையா ராயினும்—வன்புற்
றதுகா ணகன்ற வழிநோக்கிப் பொன்போர்த்
திதுகாணென் வண்ண மினி.

எ-து காமம் மீக்க கழிபடர்கிளவி; நிலத்தாற்பாலே; ஒழக்கத்தான் நெய்தல்.

இ-ள். புல்லியநிறத்தையுடைய பேடைப்புறவே! நின்சேவலோடீடல் நினக்குக்காரியமன்றால்; எங்காதலர் எமக் கன்புமிகவுடையாராயினும் அவர்மன நெகிழாது வலியரானதன்மையைப் பாராய்; அவர் தேரோடும்வந்து நீங்கிய வழிச்சுவடு நோக்கிப் பொன்னிறம் போர்க்கவந்த வண்ணமிதனைப் பாராய், இப்பொழுது; எ-று. (கஉ)

எரு. எரிந்து சுடுபிரவி யீடில் கதிரான்
விரிந்து விடுகூந்தல் வெஃகாப்—புரிந்து
விடுகயிற்றின் மாசணம் வியுரீ எத்த
மடுதிறலான் பின்சென்ற வாறு.

எ-து மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

இ-ள். அழன்று சுடாநின்ற பகலோனது ஒப்பில்லாக் கதிரான் மாசணங் கள் முறுக்கிவிட்ட கயிறுபோலப் புரண்டழியும் அத்தம், விரிந்துவிட்ட கூந்தலையுடையான் அடுதிறலான்பின் விரும்பிச்சென்ற வழி; எ-று. (கஉ)

எசு. நெஞ்ச நினைப்பினு நெற்பொரியு நீளத்த
மஞ்ச லெனவாற்றி னஞ்சிற்றா—லஞ்சிப்
புடைநெடுங் காதுறப் போழ்ந்தகன்று நீண்ட
படைநெடுங்கண் கொண்ட பணி.

எ-து பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்சூசி சொல்லித் தலைமகள் செலவழங்கியது.

இ-ள். என்னெஞ்சமே! இவளை ஆற்றுவதிக்குஞ் சிலசொற்களைச் சொல்ல நினைக்கின்றாயாயின் இவளே தான் நெற்பொரியும் நீனத்தத்தைச்சொல்ல நினைப்பதற்குமுன்னே பிரிவினையஞ்சிற்றால்; புடைநெடுங்காதுறப் போழ்ந்தன்று நீண்ட படைநெடுங்கண்களும் பிரிவினையஞ்சிப் பணிநொண்டன : ஆதலான், நமக் கிவளைப் பிரியமுடியாது; எ-று. (கசு)

எள. வந்தாற்றான் செல்லாமோ வாரிடைபாய் வார்கதிபால்

வெந்தாற்போற் றேன்றுநீர் வெயத்தந்—தந்தார்

தகரக் குழல்புரளத் *தாழ்துகில்கை யேந்தி

மகரக் குழைமறித்த நோக்கு.†

எ-து வினையுற்றிய தலைமகள் தலைமகளை நினைந்தவிடத்துத் தலைமகள் வடிவு தன்முன்னின்றிப்போல வந்துதோன்றி அவ்வடிவை நோக்கிச் சொல்லி ஆற்றுவாக்கின்றது.

இ-ள். கொண்டணிந்து நிறையப்பட்ட தகரத்தையுடைய குழல்கள் அசையத் தாழ்ந்து துகில்கைகையானே வந்தி மகர்க்குழை மறித்த நோக்குடனே நீ வந்தால் யாம் போகோமோ? அரிய இடையினையுடையாம்! நீயிரங்கவேண்டா; எ-று. (கசு)

எ-து ஒருகை யிழுமருப்பின் மும்மதமால் யானை

பருகுநீர் பைஞ்சுனையிற் காணு—தருகல்

வழிவிலங்கி வீழும் வரையத்தஞ் சென்ற

ரழிவில ராக வவர்.

எ-து ஆற்றினானக் கவன்ற நோழிக்கு ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒரு கையினையும் இருகோட்டினையும் மூன்றுமதத்தினையும் உடைய மால்யானைகள் பருகுநீரைப் பைஞ்சுனையின்கட் காணுவாய் மருங்கே வழிவிலங்கித் தளர்ந்துவீழும் வரைகளையுடைய அத்தத்தைச் சென்ற அவர் அவ்வழி இடையூறின்றி அழிவிலராக; எ-று. (கசு)

* 'தாழ்கலையை' எனவும் பிரதிபேதம்.

† இஃது உருவுவெளிப்பாடு. நின்னொடுபோதுவெனென்று அவளை ஆற்றுவத்தது. திணை பாலையிற்பாலையென்றார் : நச்சினூக்கிவியர் (தொல். அசுத். ௪௦).

எகா. சென்றார் வருதல் செறிதொடி சேய்த்தன்றா
 னின்றாரீசொற் றேறுதாய் நீடின்றி—வென்றா
 ரெடுத்த கொடியி னிலங்கருவி தோன்றுங்
 கடுத்த மலைநாடு காண்.

முருகு.

எ-து பருவங்காட்டித் தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். நம்மைப் பிரிந்துபோயினார் வருதல் செறிதொடி! சேய்த்தன்றால்,
 நின்மாட்டுமின்றொழுதுகின்றருடைய சொற்களைத் தெரியாதாய் போரின் கண்
 வென்றாரெடுத்த கொடிகன்போலத் தெளிந்திலங்கருவி தோன்றாநின்றது மிக்க
 மலைநாடாதலால் நீடின்றி யின்றே யிரவிற்கட் காண்பாயாக; எ-று. (௧௭)

அஃ. உருவவேற் கண்ணு யொருகாற்றீர்ச் செல்வன்
 வெருவிவீந் துக்கரீ ளாத்தம்—வருவர்
 சிறந்து பொருடருவான் சேட்சென்றா ரின்றே
 பிறந்துகண் ணாடு மிடம்.

திம்ப.

இதுவுமது.

இ-ள். அஞ்சத் தக்க வேல்போன்ற கண்களையுடையாய்! ஒரு காலையுடைய
 தேர்ச்செல்வனார் பிறர் கண்டார் வெருவும்வகை வீந்தவிந்த காணந்
 தானே முயற்சியாற் சிறந்து பொருடருவான்வேண்டிச் சென்றவர் இன்றே
 வருவர்; மிகுக் கண் இடமாடாநின்றது; எ-று. (௧௮)

அக. கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய் வாடினீர்
 நின்றே னறிந்தே னெடுங்கண்ணா—சென்றாளுக்
 கென்னுரைத்தீர்க்கென்னுரைத்தாட்கென்னுரைத்தீர்க்கென்னுரைத்தான்
 மின்னிரைத்த பூண்மிளிர் எட்டி.

எ-து தலைமகள் இம்செறிப்புக் கண்டபின்னை அவர் நீங்கிய
 புனங்கண்டு ஆற்றறாய் மீள்கின்ற தலைமகள் சொல்லியது. சுரந்
 திடைச்சென்ற செவிலித்தாய் சொல்லியதூஉமாம்.

இ-ள். கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய் நீர் வாடிநின்றீர்: இதற்குக்
 காரணம் யானறிந்தேன்: நெடுங்கண்ணா எங்குநின்று போகின்றாட்கு நீரென்
 னுரைத்தீர்? துமக்கு அவு என்னுரைத்தான்? அவட்கு நீர் பின்னை என்
 னுரைத்தீர்? அவன் உமக்குப் பின்னை என்னுரைத்தான்? மின்னிரைத்த பூண்
 விட்டுமிளிராநின்று; எ-று. (௧௯)

௮௨. ஆண்கட னுமாற்றை யாயுங்கா லாடவர்க்குப்

பூண்கடனாப் போற்றிப் புரிந்தமையாற்—பூண்கடனாச்
செய்பொருட்குச் செல்வாற் சின்மொழி நீசிறிது
நைபொருட்கட் செல்லாமை நன்று.

எ-து தலைமகனது செலவுகீதறிப்பறிந்து ஆற்றளாய தலைமகளைத்
தாழ் உலகினதீயற்கை கூறி ஆற்ற துடன்படுத்தும் தந்தது.

இ-ள். ஆள்வினைக்கடனாகிய நெறியை ஆராயுங்கால், ஆடவர்க்குப்பூணுங்
டனாகப் பாதுகாத்து நல்லாற் சொல்லி மேவினமையாற் நமக்கு அவ்வாள்வினை
னுங்கடனாகத் தேடும்பொருட்குச் செல்வர் நங்காதவர்: ஆதலாற் சின்
'மாழியையுடையாய்! நீ யதற்கு மன்னழியர் திறத்தின்கட் செல்லாமை நன்று;
எ-று. (௨௦)

௮௩. செல்பவோ சிந்தனையு மாகாதா னெஞ்செரியும்

வெல்பவோ சென்றார் வினைமுடிய—நல்லா
யிதழி கரையுங்கண் மாபோலத் தோன்றிச்
சிதழி கரையுந் திரிந்து.

எ-து தலைமகள் செலவுணர்த்திய தோழிகீதத் தலைமகள் உடன்
டர்து சொல்லியது.

இ-ள். இப்பெற்றித்தாகிய சுரத்தின்கட் செல்வாருளரோ? நினைத்தலு
ாகாதால்: நினைத்த நெஞ்சம் எரியும்: மாறிச் சுரத்தின்கட் சென்றார் சுரத்தை
வல்லவல்லவோ? தாமெடுத்துக்கொண்டவினை முடியும்படி; நல்லாய்! காட்
டருமைப்போத்துக்களைப் பிரிந்த பெண்ணெருமைகள் கதருநிற்கும்: அங்குப்
வவாய்க்கிடந்த கற்களும் மா பறந்தாற்போலத்தோன்றும்: சிள்வீடுகளும்
ரிந்து கதருநிற்கும் ஆதலான்; எ-று. (௨௧)

௮௪. கள்ளியங் காட்ட கடமா விரிந்தோடத்

தள்ளியுஞ் செல்பவோ தம்முடையார்—கொள்ளும்
பொருளில் ராயினும் பொங்கெனப்போந் தெய்யு
மருளின் மறவ ராத்.

இதுவுமது.

இ-ள். கள்ளியங்காட்டின்கட் கடமாக்கன் இரிந்தோடும்வகை மறந்துஞ்
சல்வரோ தம்மறிவையுடையார்: வழிபோம் வம்பலராற் கொள்ளும் பொரு
லராயினும் கதுமெனப் போந்தெய்கின்ற அருளில்லாத மறவர் வாழும்
ழியை; எ-று. (௨௨)

அந். பொருள்பொரு ளென்றாச்சொற் பொன்போலப் போற்றி

யருள்பொரு ளாகாமை யாக—வருளான்

வளமை கொணரும் வகையினுன் மற்றே

ரிளமை கொணர விசை.

எ-து தலைமகனைத் தோழி செலவழங்குவித்தது.

இ-ள். பொருள் பொருளாவதென்று சொன்னார் சொல்லப் பொன்போல விரும்பித்தெளிதலான், அருளுடைமை பொருளாகாமை ஆவதாயினும் ஆக; பொருளைக்கொணரும்வகைமைபோல நின்னருளினாலே வேறே ரிளமை கொணர்தற்கு எமக்குடன்படுவாயாக; எ-று. (௨௩)

அங். ஒல்வா ருளரே லுரையா யொளியாது

செல்வாரென் றாய்நீ சிறந்தாயே—செல்லா

தசைந்தொழிந்த யாணை பசியாலாட் பார்த்து

மிசைந்தொழியு மத்தம் விரைந்து.

எ-து தலைமகள் தோழிக்குச் செலவுடன்படாது சொல்லியது.

இ-ள். ஆற்றுவாருளராயின் அவர்பிரிவின் அவர்கட்குரையாய் தவிராதே நங்காதலர் செல்வாரென்றாய் ஆகலால் நீ யெனக்கு மெய்யாகச் சிறந்தாயே யன்றே; போகமாட்டாதே வருந்தி யிறந்துவீழ்ந்த யாணைகளை அங்குள்ள வர்கள் தம்பசியானே எங்கும்பார்த்துத் தின்றுபோம் அத்தத்தினை விரைந்து; எ-று. (௨௪)

அஎ. ஒன்றுனு நாமொழிய லாமோ செலவுதான்

பின்றுது பேணும் புகழான்பின்—பின்று

வெலற்கரிதாம் வில்வலான் வேல்விடலை பாங்கரச்

செலற்கரிதாழ் சேய சுரம்.

எ-து புணர்ந்துடன்போக்கு நயப்பித்த தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்பட்டேச் சொல்லியது.

இ-ள். பிறழாத வெலற்கரிதாகிய வில்லினை வல்லனாகிய வேல்விடலை தான் துணையாகச் சுரத்தைச் செலற்கரிதாக யாதானுந் சொல்லலாமோ? அப் பேணும் புகழான்பின் சேறல் ஒழுக்கத்திற் பிறழாதுகாண்; எ-று. (௨௫)

அஅ. அல்லாத வெண்ணையுந் தீரமற் றைபன்மா

பொல்லாத தென்பது நீபொருந்தா—யெல்லார்க்கும்

வல்லி யொழியின் வகைமைநீள் வாட்கண்ணாய்

புல்லி யொழிவான் புலந்து.

எ-து புணர்ந்துடன்போவா னெருப்பட்ட தலைமகன் தோழிக்துச்
பாலியது.

இ-ள். எம்பெருமானேடு பொருந்தி இங்குரின்றும் ஒழிந்து போதற்கு
ன்பு வேறுபட்டு மற்றதன்கண் அல்லாத வென்னை நீ யிங்கேயிருந்து நம்
பன்மார் பொல்லாததென்றுகொள்ளும் மனத்தின்கண்ணுள்ள கோளினையுந்
நத்தி நீபொருந்தாய் எல்லார்க்குந் தத்தமனத்தின்கண்ணுள்ள வேறுபாடொழியு
யின் வல்லிபோன்றிரு வாட்கண்ணாய்; எ-று.

அல்லதூஉம், உடன்போகின்ற என்னைப் புல்லிக்கொண்டொழிவான்
பண்டி மனத்தின்கட் புலந்து நீங்குதற்கு வல்லையாடியொழியின் வகைமையை
மடய நீண்ட வாட்கண்ணாய்! ஆண்மையல்லாத வுரைகளை என்னைநீக்கி
மையன்மார் பொல்லாத தென்னுங் கருத்தினையும் நீக்கி எல்லார்க்கு
பாருந்துவாயாக; என்றுமாம். (உச)

1௯. நண்ணிரீர் சென்மி நமரவ ராபவே

வெண்ணிய வெண்ண மெளிதரோ—வெண்ணிய

வெஞ்சுட ரன்னானை யான்கண்டேன் கண்டாளாம்

தண்சுட ரன்னானைத் தான்.*

எ-து சுரத்திடைசி சென்ற செவிலிக்துத் தலைமகனையுந் தலை
மகனையுங் கண்டமை எதிர்ப்பட்டார் சொல்லி ஆற்றுவித்தது.

இ-ள். பொருந்தி நீர் சென்மின்: அவரும் நமக்குச்சுற்றத்தாராயின் நீர்
புரைச் சென்றெய்தவேண்டுமென்று எண்ணிய எண்ணம் எளிது: நீர்
ருதிய வெய்ய பகலானன்னானை யான்கண்டேன், கண்டாளாம் தண்மதி
னையானே யிவந்தான்; எ-று. (உ௭)

௨0. வேறுக நின்னை வினவுவேன் நெய்வத்தாற்

கூறாயோ கூறுங் குணத்தினனாய்—வேறுக

* “மீண்டா ரெனவுவர் தேன்கண்டு றும்மையிம் மேதகவே, பூண்டா
ருவார்முன் போயின ரேபுலி யூரெனினின், றுண்டா னருவரை யாளியன்
றுணக்கண் டேனயலே, துண்டா விளக்கனை யாயென்னை யோவன்னை சொல்
பியதே” என்னுந் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினையும் (உ௪௪) ஈண்டைக்கு
நோக்கிக் கொள்க.

வெம்மனைக் கேறக் கொணருமோ வெல்வனையைத்
தன்மனைக்கே யுய்க்குமோ தான்.*

எ-து † 'தன்னு மவனும்' என்பதனுள் 'நன்மை தீமை' என்பத
னல் நற்றய் படிமத்தானே வியுது.

இ-ள். நிமித்தஞ்சொல்வார்பலருள்ளும் நினை வேறுக்கொண்டு
வினவாவினறேன்: உன்னுடைய தெய்வதன்மையுடைய கழங்காற் பார்த்துக்
கூறாய்; உலகத்தார் கூறும் நற்குணத்தினையுடையனாய் எவ்வளவைய உடன்
கொண்டுபோனவன் என்மனைக்கே மணஞ்செய்வதாகக் கொண்டிருமோ?
அதென்றி யாம்வேறுகத் தன்மனைக்கே மணஞ்செய்யக் கொண்டிபோமோ
தான்; எ-று. (உஅ)

கூக. கள்ளிசார் காரோமை நாரில்பூ நீண்முருங்கை
நள்ளியவேய் வாழ்பவர் நண்ணுபவோ—புள்ளிப்
பருந்து கழுகொடு வம்பலர்ப் பார்த்தான்
டிருந்துறங்கி வீடு மிடம்.

எ-து தலைமகள் செலவுடன்படாததலைமகள் தோழிக்குச் சொல்
வியது.

இ-ள். புள்ளிப் பருந்துகள் கழுதடனே வழிபோவாரைப்பார்த்து அங்
கிருந்துறங்கப்பட்டுக் கள்ளிபுஞ் சாரும் காரோமையும் நாரில்பூநீண்முருங்கை
யும் வேயும் பொருந்தியமர்ந்து வீயுமிடத்தை உயர்வாழ்பவர் நண்ணுவரோ;
எ-று. (உக)

கூஉ. செல்பவோ தம்மடைந்தார் சீரழியச் டிவிவன்றிக்
கொல்பபோற் கூப்பிடும் வெங்கதிரோன்—மல்கிப்
பொடிவெந்து பொங்கிமேல் வான்சுடுங் கீழா
லடிவெந்து கண்சுடு மாறு.

* 'அருஞ்சர யிறந்த' என்னும் அகப்பாட்டினுள்ளும் 'ஆடுவ தறியு
முதுவாய் வேல், கூறக் மாதோ நிகழங்கின் றிட்ப, மாறாது வருபனி *முழுந்
கவகுலி, னாளை துயருமென் சண்ணினிது ப'உயி, வெம்மனை முந்தறத்
தருமோ, தன்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே' என வருதல் காண்க.

† "தன்னு மவனு மவனுஞ் சுட்டி, மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு
டெய்வ, நன்மை தீமை யசசஞ் சார்தலென், நன்ன பிறவு மவற்றொடு
தொகைஇ" என்பது தோல்காப்பியம். (அகத். ௩௯)

‡ 'சிறுதவன்றி' எனவும் பிரதிபேதம்,

இதுவுமது.

இ-ள். தம்மையடைந்தார் சீர்மையழிய நல்லார் செல்வரோ? சிள்வீடுகள் நெருங்கிக் கடியவேசையாற் பிறரைக் கொல்வனபோலக் கூப்பிடாநிற்கும் வெய்ய வெயிலோன் மிககுப் பொடிகள் வெந்து பொங்கி மேலே விசும் பினைச் சுடாநிற்கும், கீழின்கண் வழிபோவார் அடி வேவ அலர் கண்களைச் சுடாநிற்கும் இப்பெற்றிப் பட்ட அவ்வழியினை; எ-று. (௩௦)

பாலை முற்றியது.

ச-மூல்லை.

கூ௩. கருங்கடன் மாந்திய வெண்டலைக் கொண்மு
 { விருங்கடன்மா கொன்றானவேன் மின்னிப்—*பெருங்கட
 { மன்போன் முழங்கித் தளவங் குருந்தனைய
 வெனொரால்பா னாற்றும் வகை.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்தரைந்தது.

இ-ள். கருங்கடலைப் பருகிய வெண்டலைமுகில்கள் இருங்கடலின்கண் ணே புக்கு மாவினைக்கொன்ற முருகனவேல்போல மின்னிப் பெருங்கட மன்னைப்போல முழங்குதலால் மூல்கைகொடிகளெல்லாம் குருந்தமரத்தின் மேற்சென்றனையக்கண்டு யான் ஆற்றாந்திறம் எனனைகொல்லோ? எ-று. (௧)

கூ௪. பகல்பருகிப் பல்கதிர் ஞாயிறுகல் சேர
 விகல்கருதித் திங்க ளிருளைப்—பகல்வா
 வெண்ணிலாக் காணு மருண்மாலை வேய்த்தோளா
 யுண்ணிலா தென்னாவி யூர்ந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். பசற்பொழுதைப் பருகிப் பல்கதிர்ஞாயிறு மலையின்கட்சேரத் திங்களானது இருளைப் பகையென்றுசுருதிப் பகலின்றன்மைவர வெண்ணிலா வையுகாரின்ற மருண்மாலையின்கண், வேய்த்தோளாய்! என்னிடத்து நிலைகின்ற தில்லை, என்னுயிர் சென்று : எ-று. (௨)

* 'பெருங்கடல்' பிரதிபேதம்.

௯௫ மேனோக்கி வெங்கநிரோன் மாந்திரபரீர் கீழ்நோக்கிக்
காணோக்கிவ் கொண்டழநாக் காண்மடவாய்—மாணோக்கி
போதாரி வண்டெலா நெட்டெழுத்தின் மேற்புரியச்
சாதாரி நின்றறையுஞ் சார்ந்து.

எ-து தோழி தலைமகளைப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். வெங்கநிரோன் மேனோக்கிப் பருகியநீர் கீழ்நோக்குதலால்)
காடெல்லாம ஓக்கங்கொண் டழநாகப் போதுதோறும் அரிவண்டிகள் நெட்டெ
ழுத்தோசைமேல் மேவிச் சாதாரியென்னும் பண்ணினைச் சார்ந்தொவியா
நின்றன; மாணோக்கி இதனைக் காண்ப், எ-று.

அல்லதுவும் 'போதாரி வண்டெலாம்' என்பது போதினைப்பார்த்து இவ்
வண்டெல்லாம் என்றவாறு (௩)

௯௬. இருள்பாந் தாழிபாந் நன் றிறம்போந் தம்மு
னநுள்பாந்த வாய்நிறம் போன்று—மநுள்பாந்த
பால்போலும் வெண்ணிலவும் பையா வல்துலாய்
வேல்போலும் விழுதுணையி லார்க்கு.

எ-து மாலேப்பொழுதுகண்டு ஆற்றளாய தலைமகள் தோழிக்
சொல்லியது

இ-ள். சக்கரத்தையுடைய மாயவனிற்மபோல எங்கு மிருள் பார்த்து,
அம்மாயவன்முன்னேனு டைய நிறம்போன்று வியப்புமிக்க பாணிற்மும்போன்ற
வெண்ணிலவும், பையாவல்துலாய்' இவை விரும்பப்படுத்துணியில்லாதார்க்கு
வேல்போலும்; எ-று. (௪)

௯௭. பூழிபோன் மாயவன்றன் பற்றுர் களிற்றெறிந்த
வாழிபோல் ஞாயிறு கல்சேரத்—தோழிபோ
மான்மலை தம்மு னிறம்போன் மதிமுளைப்ப
யான்மலை யாற்றே னினைந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். தனக்கு வலிபோலக் கருதி மாயோன் பற்றுர்களிற்றின்முகத்
தெறிந்த சக்கரம்போல ஞாயிறு குடமலைபைச் சேரத் தோழி! மருண்மாலையின்
கண் அம்மாயவன்முன்னேன் நிறம்போல மதி தோன்றுதலான் யான்கொண்ட
மயலை ஆற்றமாட்டிகில்லைன் வருந்தி; எ-று. (௫)

சூஅ. ஸீயும் வியப்புறவின் விழ்துளியான் மாக்கடுக்கை
நீயும் பிறரொடுக்கா நீடாதே—யாயுந்
சிழலாகிப் பொன்வட்டாய்க் தாராய் மடலாய்க்
குழலாகிக் கோல்சரியாக் கர்ந்து.

எ-து பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியதோழிக்குத் தலைமகள் வன்
புறையெதிராழித்து சொல்லியது.

இ-ள். ஆபப்படுக மூல்போல அரும்பிப் பொன்வட்டுப் போல முதிர்ந்த
பின்னைப் பூமாலையாய் இதழாய்விந்ந்து மடவார்குமூல்போலக்காய்த்துப் பின்னைத்
துளையையுடைய கோலாய் மிக்கு அழியாநின்றன, வியன்புறவின் கண்ணே
விழ்துளியானே பெருங்கொணைநகன்: இதனைப் பிறரோடே நீ போய் நீயுங்
காணாய் நீடியாதே; எ-று. (சு)

சூகூ. பொன்வாளாற் காடில் கருவரை போர்த்தாலு
மென்வாளா வென்றி யிலக்கெயிற்று—மென்வாள்போல்
வாளிழந்த கண்டோள் வனப்பிழந்த மெல்லிர்லு
நாளிழந்த வெண்பிக்கு நைந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். பொன்போன்ற வெயிலொளியால் வெந்து காடின்றியிருந்த கரு
வரைகள் காற்பருவஞ்செய்து மலரிதழ்களான் மூடப்பட்டாலும் அதனாற் பய
னென்? பருவமன்றென்று சொல்லி வாளாநின்றி; இலங்கெயிற்றை யுடை
யாய்! என் மேனியின் கண்ணுள்ள ஒளிபோல ஒளி யிழந்தன என் கண்களும்:
போயிழந்தநாள்களினெண் மிகுதலான் எண்ணி என் விரல்களுந்தேய என்றோள்
களும் வனப்பிழந்தன; எ-று.

இதனுள் வாளா என்பது பயனின்மையைக் காட்டுவதோர் இடைச்
சொல். (எ)

க00. பண்டியையச் சொல்லிய சொற்பழாதான் மாக்கடல்
கண்டியைய மாந்திக்கால் விழ்த்திருண்—டெண்டிசைபுங்
கார்தோன்றக் காதலர் தேர்தோன்றா தாகவே
பிர்தோன்றி ரீர்தோன்றும் கண்.

எ-து பருவங்கண்டிழ்ந்த கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தா முன்பு நம்மைப் பிரிகின்றநாட் குறிப்படச்சொல்லிய சொற்
பழதாயிறால்: பெருங்கடற்சென்று கண்டு நிரம்பப்பருகிக் கால்வீழ்த்தே
யிருண்டு திசையெட்டு மழைதோன்றக் காதலர் தேர் தோன்றுகின்றதில்லை
ஆதலால் என் கண்கள் பிர்தோன்ற ரீர்தோன்றுகின்றன; எ-று. (அ)

க0க. வண்டினம் வெளவாத வாய்ப்புலும் வாரிதழான்
வண்டினம் வாய்வீழா மாலையும்—வண்டின
மாராத பூந்தா ரணிதேரான் ருன்போத
வாராத நாளே வரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். வண்டினங்கள் விரும்பாத ஆம்பலென்னும் பெயரையுடைய குழலும், ஒழுங்கிய மலர்களிற்புக்கு வண்டினங்கள் வாய்வீழாத் அந்தியாகிய மாலையும், வண்டினங்கள் புக்கொலிபாத பூச்செயல்களையுமுடைய புரவிபூண்ட தார்மணிகளையுடைய புரவி களாலே ஒப்பிக்கப்பட்ட தேரினையுமுடையான் வாராதநாளே வந்து என்னை நலியும்; எ-று. (க)

க0உ. மானெங்குந் தம்பிணையோ டாட மறியுகள்
வாநீனங்கும் வாய்த்து வளங்கொடுப்பக்—கானெங்குந்
தேனிறுத்த வண்டோடு தீதா வெனத்தோரா
தியானிறுத்தே னாவி யிதற்கு.

இதுவுமது.

இ-ள். மான்கள் தம்பிணைகளைக்கூடி எங்கும் விளையாட அவற்றின் மறிகளு முகன மழை யெங்கும்பெய்து வாய்த்து வளங்கொடுப்பக் காடெங்குந் தேன்களும் தம்மொசொந்த வண்டிகளோடு தீதாவென்றோலித்தலான், ஆராயாதே மயங்கிப் பருவத்துக் கென்றாவியைக் கடனாகக்கொடுத்தேன்; எ-று. (க0)

க0௩. ஒருவந்த மன்ற லுறைமுதிரா நீராற்
கருமந்தான் கண்டழிவு கொல்லோ—பருவந்தான்
பட்டினறே டென்றி பணைத்தோளாய் கண்ணிரா
லட்டினே னாவி யதற்கு.

எ-து பருவமன்றென்று வற்புறுத்தின தோழிக்குத் தலைமகள் பருவமேயென் றழிந்துசொல்லியது.

இ-ள். ஒருவந்தமன்றால் என்பது இது பருவமென்பது மெய்ம்மை யன்றலென்றவாறு. உறைமுதிராநீரால் என்பது மழைபெயரல் நிரம்பாத

“கஞ்சத்தாற் குழுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச்செறித்தலின் ஆம்பற் குழலாயிற்று” என்பார் அடியார்கீதநல்லாரீ (சிலப்-ஆய்ச்சியர்குரவை).

-அ திணைமாலையாற்றைம்பது மூலமும் உரையும்.

ராலென்றவாறு: வம்பமழை என்றவாரும். கருமந்தான் கண்டழிவுகொல்லோ
ன்பது கருமாவது பருவமல்லாதபருவத்தைக்கண் டழிவதோ என்றவாறு.
நவந்தான் பட்டின்தே யென்பது பருவம் வந்துபட்டதில்லை என்றவாறு.
ன்றி என்பது இவையெல்லாஞ் சொல்லி என்னைத் தேற்றுகின்றாய் என்
றாறு. பிணைத்தோளாய் கண்ணீரா லட்டினே னாவி யதற்கு என்பது கண்
னீரோ நீராகவார்த்து என்னுயிரைப் பருவத்துக்குக் கொடுத்தேன் பிணைத்
தானாய்! எ-று. (கக)

க0௪. | ஐந்துருவின் வில்லெழுதி நூற்றிசைக்கு முந்நீரை
யிந்துருவின் மாந்தி யிருங்கொண்மூ — முந்துருவி
னென்ற யுருமுடைத்தாய்ப் பெய்வான்போற் பூக்கென்று
கொன்றாய்கொன் றுபெற் குழைத்து.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த கிழந்தி கொன்றைகீதச் சொல்லுவா
ராய்த் தோழிகேட்பச் சொல்லியது.

இ-ள். ஐந்துநிறத்தினையுமுடைய வில்லையெழுதினற்போலக் கே கா லி
முந்நீரைப்பருகி ஈந்தின்கனிபோன்றநுந்துகின்ற வருவொடு இருங்கொண்மூ
நூற்றிசைக்கண்ணும் ஒன்ற யுருமுடைத்தாய்ப் பெய்யப்படுகின்றனவானம்
ன்னைக்கொல்கின்றாற்போலத் தழைத்தும் பூப்பேனென்று என்னைக்கொண்
றாய்; கொன்றைமாமே! எ-று. (கஉ)

க0௫. எல்லை தருவான் கதிர்பருகி யீன்றநார்
கொல்லைதரு வான்கொடிக னேறுவகாண் — முல்லை
பெருந்தண் டளவொடுதங் கேளிரைப்போற் காணாய்
குருந்தங் கொடுங்கழுத்தங் கொண்டு.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிகீதச் சொல்லியது.

இ-ள். பூவினைத்தருங் கதிரோனுடைய கதிர்கள் நீரை நிலத்தின்கட்
பருகி யீன்ற காரானே கொல்லைகள் தருகின்ற வாலிய கொடிகண் மரந்தோறுஞ்
சென்றேறுவனவற்றைக் காணாய்! அன்றியேயும் முல்லைகள் பெருந்தண்டள
வுடனே குருந்தங் கொடுங்கழுத்தங்கொண்டு தங்கேளிரைப்போ லே று வ ன
காணாய்! எ-று. (கங)

க0௬. என்னரே யேற்ற நுணைப்பிரிந்தா ராற்றென்பா
ன்னரே யாவ ரவாவர்கு — முன்னரே
வந்தாரந் தேங்கா வருமுல்லை சேர்தீர்த்தேன்
கந்தாரம் பாடுங் களித்து.

எ-து வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறையெதிர்
புழிந்துசொல்லியது.

இ-ள். என்னரே யேற்ற துணை பிரிந்தார் என்பது எப்பெற்றியர் அவர்
தமக்கண்புபட்ட காதலரைப்பிரிந்தார் என்றவாறு. ஆற்றென்பா ரன்னரேயாவ
ரவரவர்க்கு என்பது அக்காதலித்தாரைப் பிரிந்தாரோ டொப்பர், பிரியப்
பட்டார்க் காற்றி இறந்துபடாதிருக்கச் சொல்லுவார் என்றவாறு. முன்னரே
வந்தார்த் தேங்கா வருமூலலை சேர்தீந்தேன் கந்தாரம்பாடுங் களித்து என்பது
எனக்கு முன்னேவந்து சந்தனப் பொழிலையும் தேங்காவின் கண்வளர் மூலலை
கலையுஞ் சேர்ந்த தீந்தேன்கள் கந்தாரமென்னும் பண்ணினைக் களித்துப் பாடா
நின்றன; எ-று. (௧௪)

௧௦௭. கருவுற்ற காயாக் கணமயிலென் றஞ்சி
புருமுற்ற பூங்கோட லோடி—புருமுற்ற
வைந்தலை நாகம் புரையு மணிக்கார்தா
னெந்தலையே வந்த னினி.

எ-து பருவநீகண்டழிந்த கிழந்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

இ-ள். கருகொண்டு பூத்த காயாம்பூவினைத் தொகுதியையுடைய மயி
லென்றஞ்சி உருமுற்ற பிந்தலைநாகங்கள் உருமுற்ற பூங்கோடல்களை யொவ்வா
நின்ற அழகிய இக்கார்ப்பருவந்தான், எம்முடையமாட்டே நலிய வந்தது
இப்பொழுது; எ-று. (௧௫)

௧௦௮. கண்ணுள வாயின் முலைலலை காணலா
மெண்ணுள வாயி னிறவாவா—லெண்ணுளவா
வன்றொழிய நோய்மொழிச்சார் வாகா துருமுடைவா
னென்றொழிய நோய்செய்த வாறு.

எ-து பருவம் அன்றென்று வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள்
பூற்றுது சொல்லியது.

இ-ள். உருமுடைவான் ஒன்றொழிய நோய்செய்தவாறு கண்ணுளவா
யின் முல்லையல்ல காணலாம் என்பது உருமுடைய வான் *இறந்து பா
டொன்றையும் ஒழிய மற்றதக் குறிப்புக்கள் ஒன்பதும் எனக்குளவாம்படி.

இவற்றைத் தகாவத்தை என்ப வடநூலார். அவை அன்பொடுபார்த்
தல், உளங்கொடுபற்றல், புணர்வுவேட்கை, துயிலறுதல், மெலிதல், புலனுகர்
வொழிதல், நாணழிதல், புலம்பல், மயக்கம், இறந்துபடுதல் என இவை,

1) திணைமாலையுற்றமைபது மூலமும் உரையும்.

எனை நோய்செய்தவாற்றை நினக்குங் கண்ணுளவாயின் 'மூலையல்லை' தலின் நகருக்காண் எ-று. எண்ணுளவாயின் இவாவால் என்பது அவர் மீத இத்துணைநாளுள் வருகின்றேன் என்ற எண் பழுதுபடாவாயின் அவர் சாண்நாளோக் கடவா அன்றோ எ-று. எண்ணுளவாவன்றெழிய நோய் மாழிச் சார்வாகாது என்பது என்னை ஆற்றுவிக்கவேண்டி நின் மனத்தின்நண் ண்ணின் எண்ணின்கணுள்ளவாவன்றி என்னோயொழிதற்கு நீ யாற்றுவிக் ன்ற நின்மொழி எனக்குச் சார்வாகாது ; எ-று. (கக)

க0க. என்போ லிருளை யிருங்கடன் மாந்திபகார்
பொன்போரூர் கொன்றை புரிந்தன—பொன்போற்
றுணைபிரிந்து வாழ்கின்றார் தோன்றுவர் தோன்றா
ரிணைபிரிந்து வாழ்வ ன்னி.

எ-து பருவங்கண்டு ஆற்றுகாய தலைமகள் தோழ்கீதுச் சொல்ல
பது.

இ-ள். என்னைப்போன்றதோழி! பொன்போன்ற தார்களைக் கொன்றை
ன் ஈனும்வகை இருங்கடலைப்பருகின முகில்க ளாதலாற் பொன்போலப்
பெறுதற்கரிய தந்துணைகளைப் பிரிந்துபோய் வாழ்கின்றார் அத்துணைக்கண்
மாட்டுத்தோன்றுவர் ; நம்மோடிணைதலைப்பிரிந்துவாழ்கின்றார் இப்பருவத்தின்
ண்ணுந் தோன்றுகின்றிலர் ; எ-று. (கக)

கக0. பெரியார் பெருமை பெரிதே மீடர்க்கா
ணரியா ரெளியரென் றுற்றாப்—பரிவாய்த்
தலையழுங்கத் தண்டளவந் தாங்கக்கண் டாற்றா
மலையழுத சால் மருண்டு.

இதுவுமது.

இ-ள். பெரியாராயிருப்பார் பெருமைக்குணம் மெய்மையாகப் பெரிதே;
காண முன் னரியாராயுள்ளார் இடர் வந்த இப்பொழுது எளியாராயினரென்
றிரங்கி யழுங்கி ஆற்றுவாய் மலைகள் மிகவும் அழுதன, தலைசாய்க்கும் வகை
பரிவாய்த்தண்டளவந் தஞ்சிறுமையால் நகக்கண்டு ; எ-று. (கக)

* மூல்லை கண்ணிலவாதலின் என்னை நோய்செய்தவாற்றைக் காணாது
நருவன. நீயும் அதுபோல நருவையேனும் கண்ணுண்மையால் மூல்லை யல்லை
யாதலின், நக்கே யொழியாது நோய்செய்தவாற்றைப் பார்த்தலும் செய்யு ;
எ-று. 'தண்டளவந்தாங்கக்கண்டு' என்பர் மூன்னும்.

ககக. கானங் கடியரங்காக் கைம்மறிப்பக் கோடலார்
வானம் விளிப்பவண் டியாழாக—வேனல்
வளரா மயிலாட வாட்கண்ணாய் சொல்லா
யுளராகி யுய்யும் வகை.

இதுவுமது.

இ-ள். கானங் கடியரங்காக் கோடலார் வியந்து கைம்மறிப்ப, முகில்
பாட, வண்டுகள் யாழாக வேனற்காலத்துக்களியாத மயில் களித்தாடாநிற்க வாட்
கண்ணப்! சொல்லாய்; காதலரைப்பிரிந்தார் இறந்துபடாது உளராகி யுய்யுந்
திறத்தை; எ-று. (கக)

ககஉ. தேரோன் மலைமறையத் தீவ்குழல் வெய்தாக
வாரான் விடுவானே வாட்கண்ணாய்—காரார்
குருந்தோடு முல்லை குலைத்தனகா னாமும்
விருந்தோடு நிறநல் விநி.

எ-று பருவங்காட்டித் தோழி தலைமகளை வற்புறுத்தியது.

இ-ள். பகலோன் மலையின்கண் மறைய இனியகுழல் இன்னதாய் வெய்
தாக இக்காலத்தின்கண் வாரோதேவிடுவானே; வாட்கண்ணாய்! பருமையார்ந்த
குருந்துடனே முல்லைகள் பூங்கொத்தை ஈன்றனகாண்; இனி நாமும் அவர்க்கு
விருந்துசெய்தல் ஒழுங்கிற்றல் நெறி; எ-று. (ககஉ)

ககங. பறியோலை மேலொடு கீழா விடையர்
பறியோலை பேர்த்து விளியாக் கதிப்ப
நரியுளையும் யாமத்துந் தோன்றாரா லன்னாய்
விரியுளேமான் தோர்மேல்கொண் டார்.

எ-று பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிகீழ்ச் சொல்லியது.

இ-ள். படுத்துத்துயிலும் பறி* கீழாக ஒலைப்படன் மழைத்தளிரியைக்
காத்தற்கு மேலாக இடையர்கள் கிடந்து யாடுகளைப் பிரித்தற்குக் கருவியாகிய
பறியோலையைப் புடைபெயர்வித்து அழைத்தறப்ப, *நரிகள் அஞ்சிக் கதறும்

* 'பறியோலைச்சயனத்தர்' எனப் பெரியாரும் பணித்தார். (பெரியாழ்வார்
திருமொழி, வண்ணமாடங்கள், இ) 'மறித்துருத் தொகுத்த பறிப்புற விடையன்'
என அகநானூற்றிலும் (கச) 'பறிப்புறத் திட்ட பாடுகொடையிடையன்' என
நற்றிணையிலும் (கசஉ) வருதல் காண்க.

யாமத்தின்கண்ணுந் தோன்றாந் றேழி ! விரிந்த உலையையுடைய மாவாற்
பூட்டப்பட்ட தேரை மேல்கொண்டுபோயினார்; எ-று. (உச)

ககச. பாத்துப் படுகடன் மாந்திய பல்கொண்முகம்
காத்துக் கணை துளி சிந்தாமைப்—பூத்துக்
குருந்தே பருவங் குறித்திவளை நைந்து
வருந்தேயென் றாய்நீ வரைந்து.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்கேட்பத் தோழி துருந்தமரத்
தீர்த்துச் சொல்லுவாளாய்ப் பருவமன் றென்று வற்புறுத்தியது.

இ-ள். ஒலிங்கின்ற கடலைப்பருகி அந்நீரைக் காத்துக் கருமுற்றிப் பகுத்துச்
செறிந்த துளிகளைச் சிதறுவதற்குமுன்பே பூத்துக் குருந்தே ! பருவத்தைக்
குறித்துக்காட்டி இவ்வுலையேவரைந்து வருந்துவாய் என்றாய் நீ; எ-று. (உஉ)

ககரு. பசிந்தடங்கட் பல்பிணைபோல் வான்முழங்கண் மேலுங்
கொடுத்தடங்கட் கூற்றுமின் னாக—நெடுத்தடங்கண்
ணீர்நின்ற நோக்கி நெடும்பிணைமென் றோளாட்குத்
தோர்நின்ற தென்னாய் திரிந்து.

எ-து வினைமுற்றியிண்ட தலைமகள் தலைமகட்குத் தூதுவிடுகின்றாள்
நாதித்திச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒலியாநின்ற தடங்கண்ணையுடைய பல முரசுபோல் முகில்கள்
முழங்குவதன்மேலும் மின்னே கொடியதடங்கண்ணினையுடைய கூற்றமாக
அழுகின்றநீர் விடாதுநின்ற நெடுத்தடங்கண்ணைக்கினையுடைய நெடும்பிணை
மென்றோளாட்கு நீமறித்துவந்து நின்மனைவாயிலின்கண்ணே அவன்றோர் நின்ற
தென்று சொல்லுவாய், எமக்குமுன்னேசென்று தாதாக; எ-று. (உங)

ககச. குருந்தே கொடிமுல்லாய் கொன்றாய் தளவே
முருந்தே யெயிற்றெடுத்தார் பூப்பித்—திருந்தே
யரும்பிர் முகையா ளணிக்குறழ் வேய்த்தோள்
பெரும்பிர் பசப்பித்தீர் போர்ந்து.

எ-து பருவங்கண்டு ஆற்றாளாயதலைமகள் ஆற்றல்வேண்டித் தோழி
தான் ஆற்றாளாய்ச்சொல்லியது.

இ-ள். குருந்தே! கொடிமுல்லாய் கொன்றாய் தளவே! பீலிமுருந்தினை
யொக்கும் இவனெயிற்றுடனே பூமாலையையும் பூப்பித்திருந்து சோங்கும்பு

முதலாயினவற்றை வென்று சிதைக்கும் முலையினையுடையாளுடைய குழ
றுழந்த நிறைந்த வேயத்தோள்களைப் பெரும் பீர்நிறம்போலப் பசுப் பித்தீர்
மீட்டும்; எ-று. (௨௪)

கக௭. கதநாகம் புற்றடையக் காரோறு சீற
மதநாக மாறு முழங்கப்—புதனாகம்
பொன்பயந்த வெள்ளி புறமாகப் பூங்கோதா
யென்பசுந்த மென்றோ ளினி.

எ-து தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். சினத்தினையுடைய பாம்புகளும் புற்றினை அடையும்வகை உரு
மேறு வெகுண்டிடிப்ப, மதத்தையுடைய யானைகள் அவ்வுருமேற்றுக்கு எதிரே
முழங்கப், புதலாற்குழப்பட்ட நாகமாங்கள் வெள்ளிபோலும் இதழ்கள் புறஞ்
சுற்றப் பொன்போலுந்தாதுக்களை உள்ளே பயந்தனவாதலாற் பூங்கோதாய் ;
நின்மென்றோள்கள் யாதுகாரணத்தாற் பசுந்தன இப்பருவத்து ;
எ-று, (௨௫)

கக௮. கார்தோன்றிப் பூவுற்ற கார்தண் முகைவிளக்குப்
பீர்தோன்றித் தூண்டுவாண் மெல்விரல்போ—னீர்தோன்றித்
தன்பருவஞ் செய்தது கானற் தடங்கண்ணு
யென்பருவ மன்றென்றி யின்று.

எ-து பருவம் அன்றென்று வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகன்
வன்புறையெழிந்து சோல்லியது.

இ-ள். விளக்கு மழுங்கிப் பீர்நிறங்கோடலான் அவ்விளக்கினைத்தூண்டு
வாள் மெல்விரலினைத் தோன்றிப்பூவின்மேற் சென்றன கார்தண்முகைகள்
போலும்வகை காரீர்தோன்றுதலாற் காரின்பருவத்தைச் செய்தன கானங்கள்,
இத்தைக்கண்டும் தடங்கண்ணாய் ! எனக்குக் காதலர் சொல்லிய பருவம் அன்
றென்னுமினி ; எ-று. (௨௬)

கக௯. உகவுங்கா ரன்றென்பா ஞ்நா ரதனைத்,
தகவுந் தகவன்றென்றோரேன்—றகவேகொல்
வண்டுடுப்பாய்ப் பாம்பாய் விரலாய் வளைமுரீயாய்
வெண்குடையாந் தண்கோடல் வீந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். மழைதூறிகள் உகவுந் கார்ப்பருவம் அன்றென்றுசொல்லா
நின்றார் இவ்வூரார் : அச்சொலவுதான் அவர்க்குக் குணமோ குற்றமோ என்ப

தறியேன் : அதுதான் அவர்க்குக் குணமேகொல்லோ ! வளவிய துடுப்பாய்ப்
பாம்பாய் விரலாய் வளே மு ரி யா ய் வெண்குடையாகாநின்றது தன்கோட
வழிந்து; எ-று. (உஎ)

கஉ௦. பீழலா பென்பார்கள் காணுங்கொல் வெங்கதிராற்
கோடெலாம் பென்னாய்க் கொழுங்கரிக்கைகள்--காடெலா
மதந்த கதிரோன் மறைவதன் முன் வண்டொடுதேன்
முத்த மறைபுந் தொடர்ந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். நம்மைப் பெருமைமயலென்று சொல்லுவார் காணாதாராகாரே !
வளவிய கொன்றைகள் கொம்பெல்லாம் பொன்னாகப் பூக்க வண் டொ டி
தேன்கள் துத்தம் என்னும் பண்ணினைத் தம்முட் பொருந்தி ஒலியாநின்றன
காடெல்லாம்; வெய்யகதிரோடுகூடி வெங்கதிரோன் அத்த மலையை அடைதற்கு
முன்னே; எ-று. (உஅ)

கஉ௧. ஒருத்தியா னொன்றல பல்பகை பென்லா
விருத்தியாக் கொண்டன வேறாப்--பொருத்தின்
மடலன்றின் மாலை படுவது யாம்பல்
கடலன்றிக் காருந் கறுத்து.

இதுவுமது.

இ-ள். யானொருத்தி: எனக்கு ஒன்றல்ல பல்பகைகள் என்னை மலைத்தலே
தமக்கு ஒழுக்கமாகக்கொண்டன ; வேறாகத் துணையைப் பிரிந்து பொருத்தின்
மடற்பனைமேலிருந்த அன்றில், மாலைப்பொழுது, மழைபெயல், ஆம்பற்குழல்,
கடல் அன்றியே மு கி ல் க ன் என்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் மேல்
வெகுண்டு; எ-று. (உக)

கஉ௨. கானந் தலைசெயக் காப்பார் குழற்றோன்ற
வேன மிடந்த மணிபெதிரே--வான
நசுவதுபோன் மின்னாட நாணவென் னாணி
யுகுவது போலு முடைந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். காடுகள் தழைத்துத் தலைமயங்கக் ஆயர் ஊதற்கு மு லோ சை
தோன்ற வனங்கள் இடந்த மணிகளினெதிரே முகில்கள் சீரிப்பதுபோல மீன்கள்
ஒளிவிட இக்காலத்தும் ஹந்துபடாமையான் காணில்லாத என்னுயிர் ஒழுகு
வதுபோலவுளது; எ-று. (உ௦)

கஉங். இம்மையாற் செய்ததை யிம்மையே யாம்போலு
மும்மையே யாமென்பா ரோரர்கா—ணம்மை
யெளிய ரெனலிந்த வீரங்குழலா ரேடி
தெளியச் சுடப்பட்ட வாறு.

எ-து துறித்த 'பருவத்தின்கண் வந்த தலைமகனைப் புணர்ந்திருந்த
தலைமகள் முன்பு தன்னை நலிந்த குழலோசை அந்திமாலப்பொழுதின்கட்
கேட்டதனும் நுயருறுதாளாய்த் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இப்பிறப்பின்கட் செய்த தீவினை இப்பிறப்பின்கண்ணே விளை
யும்போலும்! மறுபிறப்பின்கண் ஆம் என்பார் அறியாதார்காண்; முன்பு நம்மை
எளியரெனக்கொண்டு துயர்செய்த ஈர்க்குழலார், தோழி! எல்லாரும் அறியச்
சுடப்பட்டவாற்றைப் பாராய்; எ-று.

குழல்நலிவது நெருப்பாற் சுடப்பட்டித் துளைப்பட்டபின்: சூடுண்டது
பிறரை நலிந்ததாற் பயனென்று குழலைச்சொல்லுமாறென்னையெனிற பிறரை
நலியுந்தன்மை முன்பே அதற்குளதாதலாம் பட்டதெனக்கொள்க. (ஙக)

முல்லை முற்றியது.

டு.—ம ரு த ம் .

கஉச. செவ்வழியாழ்ப் பாண்மகனே சீரார்தேர் கையினு
லிவ்வகை யீர்த்துய்ப்பான் றேன்ற மு—னிவ்வழியே
யாடினா னாய்வய லூரன்மற் றெங்கையர்தோள்
கடினான் பின்பெரிது கூர்ந்து.

எ-து பாணர்துத் தலைமகள் வாயினின்றுத்தது.

இ-ள். செவ்வழியாழையுடைய பாண்மகனே! சீரார்த்த விளையாட்டுத்
தேரினைத் தன் கையால் இம்மனையின்கண் ஈர்த்து நடத்துகின்ற என்மகன் பிறப்
பதற்குமுன் இம்மனையின்கட் பிரியாது ஆய்வயலூரன் ஒழுகினான், பின்னை
யெல்லாம் எங்கையர்தோளே மிக விரும்பி முயங்கினான்; ஆதலான் இப்பருவம்
யாம் அவர்க்குத்தக்கேம் அல்லேம்; எ-று. (க)

கஉரு. மாக்கோல்பாழ்ப் பாண்மகனே மண்யானைப் பாகனார்
துக்கோற் றுடியோடு தோன்றமுன்—றுக்கோற்
றொடியுடையார் சேரிக்குத் தோன்றுமோ சொல்லாய்
கடியுடையேன் வாயில் கடந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். அழகிய *காம்பையுடைய யாழ்ப்பாணனே ! மண்ணைச் செய்யப் பட்ட யானைப்பாகராகிய என்மகனார் தாங்கொட்டிகின்ற தூக்கோற்றடியோடு)வ்ருத்தோன்றி ஒழுகுவதற்குமுன்பு தூய புரிப்புச் செயல்களையுடைய தொடி டையார்மனையின்கட்சென்று தோன்றியொழுதுமோ சொல்லாய் இப் பாழுது அவனாள் வரையப்பட்ட வாழ்வினையுடையேன் வாயில்கடந்து ;
௧-று. (உ)

உசு. விளரியாழ்ப் பாண்மகனே வேண்டா வழையேன்
முளரி மொழியா துளரிக்—கூளிரீ
பூங்கண் வயலூரன் புத்தில் புகுவதன்மு
னாக் னறிய வுரை.

இதுவுமது.

இ-ள். விளரி யென்னும் பண்ணைச் செய்கின்ற யாழையுடைய பாண் மகனே ! யாங்கள் விரும்பாதன அழைப்பாடொழிக் : எங்கண்மாட்டு நினக்கு ஈரமில்லாத முளரிபோன்ற மொழிகளைச் சொல்லாது இவ்ரு நின்றும் புடை பெயர்ந்து கிளர்ந்து நீபோய்த் தாமரைப்பூப்போன்ற கண்களையுடைய வயலூரன் இன்று புதுமனையின்கண்ணே புகுவதன்முன் அப்புதுமனைக்கண் நீ சென்று வாராநின்றான் என்று அவனாற் காதலிக்கப்பட்ட பரத்தையர்க்கு உரை ;
௧-று. (உ)

க2 எ. மென்கட் கனிவய லூரன்றன் மெய்ம்மையை
யெங்கட் குளையா தெழுந்துபோ—யிங்கட்
குலங்கா மென்றணுகான் கூடுங்கூர்த் தென்றே
யலங்கா நல்லார்க் கறை.

இதுவுமது.

இ-ள். மெல்லிய இடத்தையுடைய மிக்க வயலூரனுடைய மெய்யுரை களை எங்கட்குச் சொல்லாதே இவ்ருநின்று மெழுந்துபோய் இவ்வுலகத்தின்கட் குலமுடைய மனையாளைப் புணர்தல் †... .. (ச)

* பாணர் தம் பிறப்புணர்த்தற்கு ஓர்வகை மூங்கிற்கோல் கைக்கோடல் பண்டைவழக்கு : இதனை “நுண்கோல் கொண்டு கண்மவாழ்த்து மகவன் பெறுகமாவே” (இ-உ) என்னும் பதீற்றுப்பத்து காரியா னுணர்க ; ‘இருங்கழை யிறம்பி னாய்ந்தகொண் டறத்த, நணங்கு கட் சீறுகோல் வணங்கிறை மகளி ரோ, டகவுநர்’ (கௌ) என்றார் அகநானூற்றிலும்.

† இதன் பின்னரையும், இவ்வரும் பாடல்களினுடைய பிரதிகளி லில்லை. சீலபாடல்களிலும் எழுத்துக்கள் விடுபட்டும் பிறழ்ந்தும் இருப்பன.

கஉஅ. செந்தா மரைப்பூ வுறநிமிர்ந்த செந்நெல்லின்
பைந்தாரீப் புனல்வாய்ப்பாய்த் தாடுவா--ளந்தார்
வயந்தகம்போற் றோன்றும் வயலூரன் கேண்மை
நயந்தகன் றுற்றாமை நன்று. (ரு)

கஉக. வாடாத தாமரைமேற் செந்நெற் கதிர்வணக்க
மாடா வாங்கினு ளாடுவா--ளீடாய
புல்லக மேய்க்கும் புசழ்வய லூரன்ற
னல்லகஞ் சேராமை நன்று. (சு)

கஉ(). இசையுரைக்கு மென்செய் திரநின் றவரை
வசையுரைப்பச் சால வழத்தீர்--பசைபொறை
மெய்ம்மருட் டொல்லா மிசுபுன லூரன்றன்
பொய்ம்மருட்டுப் பெற்ற பொழுது. (எ)

கஉக. டடங்கிறவு போலும்பாழ்ப் பண்பிலாப் பாண
தொடங்குறவு சொற்றுணிக்க வேண்டா--*முடங்கிறவு
பூட்டுற்ற னிலலைக்கும் பூம்பொய்கை டூரன்பொய்
கேட்டுற்ற கிழநாட் கிளர்ந்து. (அ)

கஉஉ. எங்கை யரிலுள்ளா னேபாண நீபிறர்
மங்கையரி லென்று மயங்கினாய்--மங்கையரி
லென்னு திறவா திவணின்னி.....
பின்னா லந்தி முடிவு. (க)

கஉஉ. பாலையாழ்ப் பாண்மகனே பண்டுநின் னாயகற்கு
மாலையா தோதி வருடாயோ--காலையாழ்
செய்யு மிடமறியாய் சேந்தாநின் பொய்ம்மொழிக்கு
நாடி மிடமறிந்து நாடு. (க0)

‘இறவுக்கவித்துப், பூட்டறு வல்லிலிற் கூட்டுமுதற் நெறிக்கும்’ (கக)
என வகநானூற்றினும் ‘புலகுனைப் பகழியுஞ் சிலையு மானச், செவ்வரிச் சய
லொடு பச்சிறுப் பிறழும்’ எனப் பெரும்பாணுற்றுப்படைநீனும் வருதல்
காண்க.

௨௪. கிழமை பெரிபேர்க்குக் கேடிண்மை கொல்லோ
பழமை பயனோக்கிக் கொல்லோ—கிழமை
குடிநாய்கர் தாம்பல பெற்றாரிற் கேளா
வடிநாயேன் பெற்ற வநுள். (௧௧)
௨௫. என்கேட்டி யேழா யிருநிலத்தும் வானத்து
முன்கேட்டுங் கண்டு முடிவறியேன்—பின்கேட்
டணியிகவா நிற்க வவணங்கு மாதர்
பணியிகவான் சாலப் பணிந்து. (௧௨)
௨௬. எங்கை யியல்பி னெழுவல்யாழ்ப் பாண்மகனே
தங்கையும் வாயு மறியாம—லிங்க
ணுளர வுளர வுவுனோடிச் சால
வளர வளர்ந்த வகை. (௧௩)
௨௭. கருங்கோட்டுச் செங்க ணெருமை கழனி
யிருங்கோட்டு மென்கரும்பு சாடி—வருங்கோட்டா
லாம்பன் மயக்கி யணிவனே யார்த்தழகாத்
தாம்ப லசையின *வாய்த் தாழ்ந்து. (௧௪)
௨௮. கன்றுள்ளிச் சோரந்தபால் காலொற்றித் தாமரைப்பூ
வன்றுள்ளி யன்னத்தை யார்த்துவான்—சென்றுள்ளி
வந்தையா வெண்ணும் வகையிற்தே மற்றிவன்
றந்தையார் தம்முர்த் தகை. (௧௫)
௨௯. மருதோடு காஞ்சி யமர்ந்துயர்ந்த நீழ
லெருதோ டிழல்கின்ற ரோதை—குருகோடு
தாராத்தோ றுயர்தெடுப்புந் தண்ணங் கழனித்தே
பூராத்தே ரான்றதை யூர். (௧௬)
௩௦. மண்ணூர் குலைவாழை யுட்டொடுத்த தேனமதென்
றுண்ணப்பூர் தாமரைப் பூவுள்ளும்—கண்ணூர்
வயலூரன் வண்ண மறிந்து தொடுப்பாண்
மயலூ ராவர் மகள். (௧௭)

- கசக. அணிக்குரன்மே னல்லாரோ டாடினே னென்ன
மணிக்குரன்மேன் மாதா னாடி—மணிச்சிரல்
பாட்டை யிருந்தயரும் பாய்நீர்க் கழனித்தே
பாட்டை யிருந்துறையு மூர். (கஅ)
- கசஉ. தண்கயத்துத் தாமரைநீர் சேவலைத் தாழ்ப்பெடை
புண்கயத் துள்ளும் வயலூர்—வண்கயம்
போலுநின் மார்பு புளிவேட்கைத் தொன்றிவண்
மாலுமா றுநோய் மருந்து. (கஆ)
- கசங். நல்வய லூர் னறுஞ்சார் தணியகலம்
புல்லிப் புடைபெயரா மாத்நிகைக்கட்—புல்லியார்
கூட்டு முதலுறைபுங் கோழி துயிலெடுப்பப்
பாட்டு முாலுமாம் பண். (க௦)
- கசச. ஆரத்த முடிஇ யணிபழப்பப் பூசிச்
சிரத்தையாற் செங்கழுநீர் சூடிப்—பரத்தை
நினைநோக்கிக் கூறினு நீமொழிய லென்று
மனைநோக்கி மாண விடும். (கஉ)
- கசரு. பாட்ட ரவம்பண் னரவம் பணியாத
கோட்டரவ மின்னிலை தாங்குமுகம்—கோட்டரவ
மந்திரங் கொண்டோங்க லென்ன மகச்சுமர்
தந்திரன்போல் வந்தா னிடத்து. (கஉ)
- கசசு. மண்கிடந்த வைய.....மற்றுப் பெரியார
பெண்கிடந்த நாளா நிகழ்ந்தொழுகப்—பெண்கிடந்த
தன்மை யொழியத் தான முலையினுண்
மென்மைசெய் திட்டாண் மிக. (கஉ)
- கசஎ. செங்கட் கருங்கோட் டெருமை சிறுகூனியா
லங்கட் கழனிப் பழனம்பாய்ந்—தங்கட்
சுவனையம் பூவொடு செங்கயன்மீன் சூடித்
தவனையுமேற் கொண்டு வரும். (கச)

* 'இது தோழி செவ்வணியணிந்துவிட்டமை தலைவன்பாங்காயினார் கூறியது' என்றார் நீச்சினுக்கீனியர் (தொல். பொ. கற். சஎ).

௪௮. இருண்டந் தன்ன விருங்கோட் டெருமை
மருண்டந்த மாப்பழன மாந்திப்—பொருண்டந்த
கற்போநந் கோட்டார் கலைத்துத்தந் கன்றுள்ளி
நெற்போர்வு ரூடி வரும். (௨௫)

௪௯. புண்கிடந்த புண்மனுநின் னீத்தொழுதி வாழினும்
பெண்கிடந்த தன்மை பிறிதரோ—.....கிடந்து
செய்யாத மாத்திரையே செங்கயல்போற் கண்ணினு
ணையர் து தானாணு மாறு. (௨௬)

௫௦. கண்ணுங்கா லென்கொல் கலவையாழ்ப் பாண்மகனே
பெண்ணுங்காண மற்றின் றிவனொடுநே—ரொண்ணிற்
கடல்வட்டத் தில்லையாற் கற்பெயர் சேரா
ளடல்வட்டத் தாருளரே லாம். (௨௭)

௫௧. சேரூழித் திண்கணிககாற செம்பொன்செய் பட்டத்து
நீரூழி மாயதிவ னின்முன—வேறாய
மங்கையரி னுடுமோ மாத்கோல்யாழ்ப் பாண்மகனே
பெங்கையரி னுடலா மின்று. (௨௮)

௨. சூலையாலும் பூணலு *முன்கட்டாஞ் சேர்ந்த
விலையாலு மிடட குறியை—யுலையாது
நீர்சிதைக்கும் வாய்ப்புதல்வ னிற் கு முனைமுலைப்பா
ரூர்சிதைக்கும் வேண்டா தழுஉ. (௨௯)

௫௨. துனிபுலவி யூடவி னேக்கேன் றொடர்ந்த
கனிகலவி கா தளிணுந காணேன்—முனிவகவி
னுணை நடுக்கு நளிவய லூரனைக்
காணுவெப் போதுமே கண். (௩௦)

மருதம் முற்றியது

முனிந்தார் முனிவொழியச் செய்யுட் கண்முத்துத்
கனிந்தார் களவியல் கொள்கைக்—கனிந்தா
நிணைமாலை யிலுலா வினறமிழால் யாதத
திணைமாலை கைவாத் தேர்ந்து.

திணைமாலைநூற்றைம்பது மூலமும் உரையும்
முற்றின.

ஸ்ரீ:
பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க0	உள	லினவேங்கை	லினவேங்கை
உக	உள	குழந்தே	குருந்தே
ங.ள	கங	வானெங்கும்	வானெங்கும்
சச	உங	கூடுங்கூர்த்	கூடுங்கூர்த்
சள	உச	சேந்தாரின்	சேந்தாயின்
சக	உள	வங்கட்	வங்கட்
டு0	சு	புண்மனூரின்	புண்மேனூ
11	கஅ	குலையாலும்	முலையாலும்

மதுரைத்தமிழ்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பதிப்பு.

ரூ. அ. பை.

1.	ஞானமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள் (விசாகப்பெருமானாரார் பஞ்சலக்ஷண வினாவிடைவினின்ற ஐத்தலை)	0	10	0
4.	வைத்தியசாரச்சுந்திரகம்
5.	பன்னூற்றிரட்டு
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
7.	தோத்திரத்திரட்டு
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
	ஷை. இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை. மூன்றாம் பாகம்	5	0	0
9.	அபிதானசுந்தாமணி
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச்சினார்க்கினியருரை உரையாகிரியருரையுடன்)	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	4	0
12.	அநுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.	சுலசைச்சிலேடைவெண்பா	0	5	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
	சங்கப்புலவராற்றப்படை உரையுடன்
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிசு முதலியன்	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரகரம்.

1.	ஐத்திணையம்பத உரையுடன்	0	3	0
2.	கனாநல் (5) இனியதாற்பத (உரையுடன்)	0	3	0
3.	வணியாபதிச்செய்யுட்கள்
4.	புலவராற்றுப்படை (திருக்குருகர் இரத்தின சுவிராயர் இயற்றியது.)	0	3	0
5.	நேயிராதம் (உரையுடன்)	0	12	0
6.	திருநூற்றத்தாதி (உரையுடன்)
7.	தினை மாலை நூற்றைம்பத (உரையுடன்)	0	8	0
8.	அதுமானவின்சங்கம்
9.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	2	0
10.	விவசாயரசாயனசாஸ்திரச்சுருக்கம்
11.*	பன்னிருபாட்டியல்
12.*	நான்மணித்தழகை (பழைய உரை)	0	4	0
13.	முத்தொன்னாயிரச்செய்யுட்கள்	0	2	0
14.	திருச்செத்திந்கலம்பகம்	0	3	0
15.	திருவாரூரலா	0	8	0
16.	சகசத்தாண்டியிகை	0	12	0
17.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்	0	4	0
18.	தேவையுலா	0	3	0
19.	சரிவிருத்தம்	0	2	0
20.	சிறம்பரப்பாட்டியல் உரையுடன்	0	6	0
21.	திருக்கலம்பகம் (சை)
22.	விக்கிரமசோமுரையா
23.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
24.	சேவைப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை

86.	திருமங்கலத்திருவிருத்தம்	0	1	0
87.	மதுரைத் திருப்பெணியார்	0	8	0
28.	சுந்திரபலேகை
29.	சோழவந்திரித் திருக்கருத்தம்	1	0	0
30.	சூரபாபுரத்தக்கடிகள்	0	8	0
31.	புத்தாபுரம்	0	4	0
32.	மயிலாபுரத்தம்	0	8	0
33.	வேளூர்வந்திரம்	0	8	0
34.	அகப்பொருத்தின்க்கம்	1	4	0
35.	திருமங்கலத்திருவிருத்தம்
36.	உவமணத்திருக்கம்	0	1	0
37.	மதுரைத்திருவிருத்தம்
38.	திருமங்கலத்திருவிருத்தம்	0	8	0
39.	பழமொழிமுறைமும் பழைய உரைமும் (முதல் 100 செய்யுள்)	1	0	0
40.	திருமங்கலத்திருவிருத்தம்	0	8	0
41.	பொருட்டொழுகல்க்கம்	0	8	0
42.	அகராதிக்கல்கம்	0	12	0
43.	மேகலத்திரு	0	8	0
44.	திருக்குறள்கல்கம்	0	2	0
45.	தண்டியோக்கல்கம்	0	4	0
46.	இராமோக்கல்கம்	0	8	0
47.	பழமொழிமுறைமும் பழைய உரைமும் (இரண்டாம் 100 செய்யுள்)	1	0	0
48.	சேதுரத்திருவிருத்தம்
49.	சண்டியோக்கல்கம்	0	8	0
50.	தமிழ்மும் அகல்கம்	0	8	0
51.	மதுரைத்திருவிருத்தம்	1	0	0

வேறுபாடுகள்

1.	சென்னை நகராட்சி	1	0	0
2.	மதுரை நகராட்சி	0	0	0
3.	சென்னை நகராட்சி (புதிதாக)	0	4	0
4.	சென்னை நகராட்சி (புதிதாக) - சென்னை நகராட்சி	0	1	0

இவ்வாறு பாடியிருப்பதற்கு இரண்டு காரணங்கள்

தமிழ் :—

1. கனகசபைக்கு உத்தரவுகளுக்கிடை தனி தனி கனகசபைகளை
கோண்டு வெளியிடுவது. 2. கோட்டாட்சிப் பகுதிகளில் கனகசபை
து. 3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1

2. Handwritten - 14 pages, 16 1/2" x 11" (14 pages) - 100%
1. Handwritten - 14 pages, 16 1/2" x 11" (14 pages) - 100%
1. Handwritten - 14 pages, 16 1/2" x 11" (14 pages) - 100%

